

Jurnalul Oficial

al Uniunii Europene

L 189

Ediția în limba română

Legislație

Anul 50
20 iulie 2007

Cuprins

I Acte adoptate în temeiul Tratatelor CE/Euratom a căror publicare este obligatorie

REGULAMENTE

- ★ **Regulamentul (CE) nr. 834/2007 al Consiliului din 28 iunie 2007 privind producția ecologică și etichetarea produselor ecologice, precum și de abrogare a Regulamentului (CEE) nr. 2092/91 ...** 1

II Acte adoptate în temeiul Tratatelor CE/Euratom a căror publicare nu este obligatorie

DECIZII

Consiliu și Comisie

2007/502/CE, Euratom:

- ★ **Decizia Consiliului și a Comisiei din 25 iunie 2007 privind semnarea, în numele Comunității Europene și al Comunității Europene a Energiei Atomice, precum și aplicarea provizorie a Acordului de cooperare științifică și tehnologică dintre Comunitatea Europeană, pe de o parte, și Confederația Elvețiană, pe de altă parte** 24
- Acord privind cooperarea științifică și tehnologică între Comunitatea Europeană și Comunitatea Europeană a Energiei Atomice, pe de o parte, și Confederația Elvețiană, pe de altă parte** 26
- Act final** 38

I

(Acte adoptate în temeiul Tratatelor CE/Euratom a căror publicare este obligatorie)

REGULAMENTE

REGULAMENTUL (CE) NR. 834/2007 AL CONSILIULUI

din 28 iunie 2007

**privind producția ecologică și etichetarea produselor ecologice, precum și de abrogare a
Regulamentului (CEE) nr. 2092/91**

CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul de instituire a Comunității Europene, în special articolul 37,

având în vedere propunerea Comisiei,

având în vedere avizul Parlamentului European ⁽¹⁾,

întrucât:

- (1) Producția ecologică este un sistem global de gestiune agricolă și de producție alimentară care combină cele mai bune practici de mediu, un nivel înalt de biodiversitate, conservarea resurselor naturale, aplicarea unor standarde înalte privind bunăstarea animalelor și o metodă de producție care respectă preferințele anumitor consumatori pentru produse obținute cu ajutorul unor substanțe și procese naturale. Astfel, metoda de producție ecologică joacă un dublu rol social, deoarece, pe de o parte, alimentează o piață specifică ce răspunde cererii consumatorilor de produse ecologice, iar, pe de altă parte, furnizează bunuri publice, contribuind la protecția mediului și la bunăstarea animalelor, precum și la dezvoltarea rurală.
- (2) Segmentul pe care îl ocupă sectorul agriculturii ecologice este în creștere în majoritatea statelor membre. Se remarcă îndeosebi creșterea cererii consumatorilor. Este posibil ca reformele recente din cadrul politicii agricole comune, care pun accent pe orientarea producției în funcție de piață și pe furnizarea de produse de calitate pentru a satisface cerințele consumatorilor, să stimuleze în continuare piața produselor ecologice. În acest context, legislația aplicabilă producției ecologice joacă un rol din ce în ce mai important în cadrul politicii agricole și este strâns legată de evoluția piețelor agricole.
- (3) Cadrul legal comunitar ce reglementează sectorul producției ecologice ar trebui să urmărească atingerea obiectivului

asigurării unei concurențe loiale și a unei funcționări adecvate a pieței interne a produselor ecologice, precum și a menținerii și justificării încrederii consumatorilor în produsele etichetate drept ecologice. De asemenea, acesta ar trebui să vizeze crearea de condiții care să permită dezvoltarea acestui sector, în conformitate cu evoluția producției și a pieței.

- (4) Comunicarea Comisiei adresată Consiliului și Parlamentului European privind Planul de acțiune european pentru produse alimentare și agricultură ecologice propune îmbunătățirea și consolidarea standardelor comunitare pentru agricultura ecologică, precum și a exigențelor comunitare privind importul și inspecția. În concluziile sale din 18 octombrie 2004, Consiliul a solicitat Comisiei să revizuiască cadrul legislativ comunitar în acest domeniu, în vederea asigurării simplificării și a coerenței generale și, în special, pentru a stabili principiile ce încurajează armonizarea standardelor și, dacă este posibil, reducerea gradului lor de detaliere.
- (5) În consecință, este oportună definirea mai explicită a obiectivelor, a principiilor și a normelor aplicabile producției ecologice, pentru a contribui la transparență și la încrederea consumatorilor, precum și la o percepție armonizată a conceptului de producție ecologică.
- (6) În acest scop, Regulamentul (CEE) nr. 2092/91 al Consiliului din 24 iunie 1991 privind metoda de producție agricolă și ecologică și indicarea acestuia pe produsele agricole și alimentare ⁽²⁾ ar trebui abrogat și înlocuit cu un nou regulament.
- (7) Se impune stabilirea unui cadru comunitar general în materia normelor aplicabile producției ecologice vegetale, animale și de acvacultură, inclusiv de norme privind colectarea plantelor sălbatice și a algelor marine comestibile, norme de conversie, precum și norme privind realizarea de produse alimentare procesate, inclusiv vin și

⁽¹⁾ Avizul din 22 mai 2007 (nepublicat încă în Jurnalul Oficial).

⁽²⁾ JO L 98, 22.7.1991, p. 1. Regulament, astfel cum a fost modificat ultima dată prin Regulamentul (CE) nr. 394/2007 al Comisiei (JO L 98, 13.4.2007, p. 3).

- hrană pentru animale și drojdie ecologică. Comisia ar trebui să autorizeze utilizarea produselor și a substanțelor și să decidă în privința metodelor ce urmează a fi folosite în agricultura ecologică și în procesarea produselor alimentare ecologice.
- (8) Dezvoltarea producției ecologice ar trebui facilitată în continuare, în special prin încurajarea utilizării unor noi tehnici și substanțe care sunt mai bine adaptate la producția ecologică.
- (9) Organismele modificate genetic (OMG-uri) și produsele derivate din organisme modificate genetic sunt incompatibile cu noțiunea de producție ecologică și cu percepția consumatorilor de produse ecologice. Din acest motiv, acestea nu ar trebui folosite în agricultura ecologică și nici în procesarea produselor ecologice.
- (10) Se urmărește reducerea la minimum a prezenței OMG-urilor în produsele ecologice. Pragurile de etichetare existente reprezintă plafoane legate exclusiv de prezența accidentală și tehnic inevitabilă a OMG-urilor.
- (11) Agricultura ecologică ar trebui să se bazeze în principal pe resurse regenerabile în cadrul sistemelor agricole organizate pe plan local. Pentru a diminua utilizarea resurselor neregenerabile, reziduurile și subprodusele de origine vegetală sau animală ar trebui reciclate pentru a restitui solului elementele nutritive.
- (12) Producția vegetală ecologică ar trebui să contribuie la menținerea și ameliorarea fertilității solului, precum și la prevenirea eroziunii solului. De preferință, plantele ar trebui hrănite prin ecosistemul solului, și nu prin îngrășăminte solubile adăugate solului.
- (13) Elementele esențiale ale sistemului de gestionare a producției ecologice vegetale sunt gestionarea fertilității solului, selecționarea de specii și varietăți, rotația multianuală a culturilor, reciclarea materialelor ecologice și tehnicile de cultivare. Îngrășămintele, amelioratorii de sol și produsele de protecție vegetală suplimentare ar trebui folosite doar dacă sunt compatibile cu obiectivele și principiile producției ecologice.
- (14) Producția animală este fundamentală pentru organizarea producției agricole în exploatații ecologice, dacă aceasta furnizează materia organică și nutrienții necesari terenurilor cultivate și contribuie în mod corespunzător la ameliorarea solului și la dezvoltarea agriculturii durabile.
- (15) Pentru a evita poluarea mediului, în special a resurselor naturale precum solul și apa, producția animală ecologică ar trebui să asigure, în principiu, o legătură strânsă între producția de acest tip și sol, practici multianuale adecvate de rotație și hrănirea animalelor cu produse vegetale ecologice produse în propria exploatare sau în exploatare ecologice învecinate.
- (16) Din moment ce activitatea de creștere ecologică a animalelor de fermă este legată de teren, animalele ar trebui să aibă acces, ori de câte ori este posibil, la zone în aer liber și la zone de pășunat.
- (17) Creșterea ecologică a animalelor în fermă ar trebui să respecte standardele înalte în materie de bunăstare a animalelor și să răspundă cerințelor comportamentale specifice fiecărei specii, iar gestionarea sănătății animalelor ar trebui să fie orientată către prevenirea bolilor. În această privință, ar trebui acordată o atenție deosebită condițiilor de adăpostire, practicilor de creștere și densității efectivului de animale. De asemenea, în selecționarea raselor ar trebui să se țină seama de capacitatea acestora de adaptare la condițiile locale. Normele de punere în aplicare pentru producția animală și acvacultură ar trebui să asigure cel puțin respectarea dispozițiilor Convenției europene pentru protecția animalelor domestice și a recomandărilor ulterioare formulate de comitetul permanent instituit de aceasta (T-AP).
- (18) Sistemul ecologic de producție animală ar trebui să vizeze completarea ciclurilor de producție a diferitelor specii de animale cu animalele crescute ecologic. Prin urmare, acesta ar trebui să încurajeze creșterea diversității genetice a animalelor ecologice, să diminueze gradul de dependență, asigurând astfel dezvoltarea sectorului.
- (19) Produsele procesate ecologic ar trebui obținute prin utilizarea de metode de procesare ce garantează că, pe parcursul tuturor stadiilor din lanțul de producție, se mențin integritatea ecologică și calitățile esențiale ale produsului.
- (20) Alimentele procesate ar trebui etichetate ca fiind ecologice doar atunci când toate sau majoritatea ingredientelor lor de origine agricolă sunt ecologice. Cu toate acestea, ar trebui stabilite dispoziții speciale de etichetare pentru alimentele procesate care conțin ingrediente agricole ce nu pot fi obținute în mod ecologic, așa cum este cazul produselor de vânat și pescuit. De asemenea, cu scopul de a informa consumatorii, de a asigura transparența pieței și de a promova utilizarea ingredientelor ecologice, ar trebui să fie posibilă menționarea în lista de ingrediente, în anumite condiții, a modului de producție ecologic.
- (21) Este necesară asigurarea flexibilității în aplicarea normelor aplicabile producției, pentru a face astfel posibilă adaptarea standardelor și a cerințelor ecologice la condițiile locale climatice sau geografice, la practicile specifice de creștere a animalelor și la stadiile de dezvoltare. Acest lucru ar trebui să permită aplicarea unor norme excepționale, dar numai în limitele condițiilor specifice prevăzute de legislația comunitară.
- (22) Este important să fie păstrată încrederea consumatorilor în produsele ecologice. Din acest motiv, derogările de la cerințele aplicabile producției ecologice ar trebui să fie limitate strict la cazurile în care aplicarea normelor excepționale este considerată justificată.

- (23) Pentru a asigura protecția consumatorilor și o concurență loială, termenii folosiți pentru a identifica produsele ecologice ar trebui protejați împotriva utilizării pentru produse neecologice pe întreg cuprinsul Comunității și independent de limba folosită. Protecția ar trebui aplicată, de asemenea, cuvintelor derivate și diminutivelor obișnuite ale acestor termeni, indiferent dacă sunt folosite independent sau în combinație.
- (24) Pentru a asigura claritatea pentru consumatorii de pe întreaga piață comunitară, sigla UE ar trebui să aibă caracter obligatoriu pentru toate alimentele ecologice preambalate produse pe teritoriul Comunității. De asemenea, ar trebui să fie posibilă aplicarea voluntară a siglei UE pe produsele ecologice care nu sunt preambalate, obținute pe teritoriul Comunității, sau pe orice produse ecologice importate din țări terțe.
- (25) Cu toate acestea, se consideră necesară limitarea aplicării siglei UE pe produse ce cuprind exclusiv sau în cea mai mare parte ingrediente ecologice, pentru a nu induce în eroare consumatorii în privința naturii ecologice a întregului produs. Din acest motiv, nu ar trebui permisă utilizarea acestora în etichetarea produselor în perioada de conversie sau a produselor alimentare procesate care conțin ingrediente agricole ecologice într-o proporție mai mică de 95 %.
- (26) În nici un caz sigla UE nu ar trebui să împiedice utilizarea simultană a siglelor naționale sau private.
- (27) De asemenea, pentru a evita practici deceptive, precum și orice posibilă confuzie în rândul consumatorilor în privința originii comunitare sau necomunitare a produsului, atunci când se utilizează sigla UE, consumatorii ar trebui informați despre locul de proveniență al materiilor prime agricole din care este compus produsul.
- (28) Normele comunitare ar trebui să promoveze un concept armonizat de producție ecologică. Autoritățile competente, autoritățile și organismele de control ar trebui să acționeze astfel încât să nu creeze obstacole în calea liberei circulații a produselor conforme, certificate de o autoritate sau un organism cu sediul într-un alt stat membru. În special, acestea nu ar trebui să impună controale sau obligații financiare suplimentare.
- (29) În scopul asigurării coerenței cu legislația comunitară din alte domenii, statelor membre ar trebui să li se permită să aplice pe propriul teritoriu norme naționale aplicabile producției mai stricte decât normele comunitare aplicabile producției ecologice, cu condiția ca aceste norme naționale să se aplice și producției neecologice și ca, în general, să fie în conformitate cu legislația comunitară.
- (30) Se interzice utilizarea OMG-urilor în producția ecologică. Din motive de claritate și coerență, un produs nu ar trebui să poată fi etichetat ca fiind ecologic atunci când conține OMG-uri, constă în OMG-uri sau este obținut din OMG-uri.
- (31) Pentru a garanta faptul că produsele ecologice sunt realizate în conformitate cu exigențele impuse conform cadrului legislativ comunitar aplicabil producției ecologice, activitățile desfășurate de către operatori în toate etapele de producție, procesare și distribuție de produse ecologice ar trebui să facă obiectul unui sistem de control instituit și gestionat în conformitate cu normele stabilite prin Regulamentul (CE) nr. 882/2004 al Parlamentului European și al Consiliului din 29 aprilie 2004 privind controalele oficiale efectuate pentru a asigura verificarea conformității cu legislația privind hrana pentru animale și produsele alimentare și cu normele de sănătate animală și de bunăstare a animalelor ⁽¹⁾.
- (32) În anumite cazuri, aplicarea cerințelor de notificare și control anumitor tipuri de comercianți cu amănuntul, precum cei care vând produse direct consumatorului sau utilizatorului final, poate să pară disproporționată. Prin urmare, este firesc ca statelor membre să li se permită să exoneraze acești operatori de îndeplinirea cerințelor respective. Cu toate acestea, pentru a evita orice fraudă, este necesar ca această exonerare să nu se aplice acelor comercianți cu amănuntul care produc, procesează sau depozitează altfel decât prin menținerea unei legături cu punctul de vânzare sau care importă produse ecologice, sau au subcontractat activitățile menționate anterior către o terță parte.
- (33) Produsele ecologice importate în Comunitatea Europeană ar trebui să poată fi introduse pe piața comunitară ca produse ecologice, atunci când sunt realizate în conformitate cu normele aplicabile producției și respectă măsurile de control conforme sau echivalente celor prevăzute de legislația comunitară. De asemenea, produsele importate într-un regim echivalent ar trebui să aibă un certificat eliberat de către autoritatea competentă sau autoritatea sau organismul de control recunoscute din țara terță în cauză.
- (34) În ceea ce privește produsele importate, evaluarea echivalenței ar trebui să țină cont de standardele internaționale prevăzute de *Codex Alimentarius*.
- (35) Menținerea listei cu țări terțe recunoscute de către Comisie ca având standarde de producție și măsuri de control echivalente cu cele prevăzute de legislația comunitară este considerată oportună. Pentru țările terțe care nu sunt incluse în această listă, Comisia ar trebui să întocmească o listă cu autoritățile și organismele de control a căror competență de control și certificare în țările terțe în cauză este recunoscută.
- (36) Este necesară colectarea de date statistice relevante, pentru a obține informațiile fiabile necesare pentru punerea în aplicare și monitorizarea respectării prezentului regulament și care pot servi drept instrument pentru producători, operatorii de pe piață și factorii de decizie politică. Datele statistice necesare ar trebui definite în contextul programului statistic comunitar.

⁽¹⁾ JO L 165, 30.4.2004, p. 1.

- (37) Prezentul regulament ar trebui să se aplice de la o dată care acordă Comisiei suficient timp pentru adoptarea măsurilor necesare pentru punerea sa în aplicare.
- (38) Măsurile necesare pentru punerea în aplicare a prezentului regulament ar trebui să fie adoptate în conformitate cu Decizia 1999/468/CE a Consiliului din 28 iunie 1999 de stabilire a procedurilor de exercitare a competențelor de executare conferite Comisiei ⁽¹⁾.
- (39) Evoluția dinamică a sectorului ecologic, anumite aspecte deosebit de delicate privind metoda de producție ecologică și nevoia de a asigura o bună funcționare a pieței interne și a sistemului de control determină necesitatea de a permite o viitoare revizuire a normelor comunitare în privința agriculturii ecologice, ținând seama de experiența acumulată în urma aplicării normelor respective.
- (40) Până la adoptarea normelor metodologice comunitare aplicabile producției anumitor specii de animale, plante acvatice și microalge, statele membre ar trebui să aibă posibilitatea de a asigura aplicarea standardelor naționale sau, în absența acestora, a standardelor private acceptate sau recunoscute de către statele membre,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

TITLUL I

SCOPUL, DOMENIUL DE APLICARE ȘI DEFINIȚII

Articolul 1

Scopul și domeniul de aplicare

(1) Prezentul regulament asigură bazele unei dezvoltări durabile a producției ecologice, asigurând în același timp funcționarea eficientă a pieței interne, garantând concurența loială, asigurând încrederea consumatorilor și protejând interesele acestora.

Prezentul regulament stabilește obiective și principii comune care stau la baza normelor pe care le conține în privința:

- (a) tuturor stadiilor de producție, procesare și distribuție a produselor ecologice și a controlului acestora;
- (b) utilizării în etichetare și în publicitate a indicațiilor aplicabile producției ecologice.

(2) Prezentul regulament se aplică următoarelor produse de origine agricolă, inclusiv în cazul celor provenite din acvacultură, atunci când sunt introduse pe piață sau se intenționează introducerea lor pe piață:

- (a) produse agricole vii sau neprocesate;
- (b) produse agricole procesate pentru a fi utilizate ca alimente;

- (c) hrană pentru animale;
- (d) material de înmulțire vegetativ și semințe pentru cultivare.

Produsele obținute din vânatul și pescuitul animalelor sălbatice nu trebuie considerate ca făcând parte din producția ecologică.

Prezentul regulament se aplică și drojdiei folosite drept aliment sau hrană pentru animale.

(3) Prezentul regulament se aplică oricărui operator implicat în activitățile din orice etapă de producție, preparare și distribuție legate de produsele prevăzute la alineatul (2).

Cu toate acestea, operațiunile extinse de catering nu fac obiectul prezentului regulament. Statele membre pot aplica norme naționale sau, în absența acestora, standarde private privind etichetarea și controlul produselor provenite din operațiuni extinse de catering, dacă normele respective respectă dreptul comunitar.

(4) Prezentul regulament se aplică fără a aduce atingere altor dispoziții comunitare sau naționale, în conformitate cu legislația comunitară privind produsele menționate în prezentul articol, precum dispozițiile care reglementează producția, prepararea, comercializarea, etichetarea și controlul, inclusiv legislația privind alimentele și hrana animalelor.

Articolul 2

Definiții

În sensul prezentului regulament, se aplică următoarele definiții:

- (a) „producția ecologică” înseamnă utilizarea unei metode de producție care respectă normele stabilite prin prezentul regulament în toate stadiile de producție, procesare și distribuție;
- (b) „stadiile de producție, procesare și distribuție” înseamnă orice stadiu, începând cu, și incluzând, producția primară a unui produs ecologic și terminând cu, și incluzând, depozitarea, procesarea, transportul, vânzarea sau furnizarea sa către consumatorul final și, după caz, etichetarea, promovarea, activitățile de import, export și subcontractare;
- (c) „ecologic” înseamnă obținut din producția ecologică sau în legătură cu aceasta;
- (d) „operator” înseamnă persoanele fizice sau juridice care răspund de îndeplinirea cerințelor prezentului regulament în cadrul întreprinderii cu profil ecologic aflate sub controlul lor;
- (e) „producție vegetală” înseamnă producția de produse agricole vegetale, incluzând recoltarea produselor vegetale sălbatice în scop comercial;

⁽¹⁾ JO L 184, 17.7.1999, p. 23. Decizie, astfel cum a fost modificată prin Decizia 2006/512/CE (JO L 200, 22.7.2006, p. 11).

- (f) „producție animală” înseamnă producția de animale terestre domestice sau domesticite (inclusiv insecte);
- (g) definiția noțiunii de „acvacultură” este cea prevăzută în Regulamentul (CE) nr. 1198/2006 al Consiliului din 27 iulie 2006 privind Fondul European pentru Pescuit ⁽¹⁾;
- (h) „conversie” înseamnă trecerea de la agricultura convențională la cea ecologică într-o perioadă determinată de timp, pe parcursul căreia se aplică dispozițiile privind producția ecologică;
- (i) „procesarea” înseamnă operațiunile de conservare și/sau procesare a produselor ecologice, inclusiv sacrificarea și tranșarea, în cazul produselor de origine animală, precum și ambalarea, etichetarea și/sau modificarea etichetelor privind modul de producție ecologic;
- (j) definițiile noțiunilor de „produs alimentar”, „hrană pentru animale” și „introducere pe piață” sunt cele prevăzute în Regulamentul (CE) nr. 178/2002 al Parlamentului European și al Consiliului din 28 ianuarie 2002 de stabilire a principiilor și a cerințelor generale ale legislației alimentare, de instituire a Autorității Europene pentru Siguranța Alimentară și de stabilire a procedurilor în domeniul siguranței produselor alimentare ⁽²⁾;
- (k) „etichetarea” înseamnă orice termeni, mențiuni, indicații, mărci de fabrică sau de comerț, imagini sau simboluri care apar pe orice ambalaj, document, anunț, etichetă, panou, inel sau manșetă care însoțește sau face trimitere la un produs;
- (l) definiția noțiunii de „produs alimentar preambalat” este cea prevăzută la articolul 1 alineatul (3) litera (b) din Directiva 2000/13/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 20 martie 2000 privind apropierea legislațiilor statelor membre referitoare la etichetarea și prezentarea produselor alimentare, precum și la publicitatea acestora ⁽³⁾;
- (m) „promovarea” înseamnă orice reprezentare destinată publicului, realizată altfel decât prin etichetare, care are scopul sau poate să influențeze și să formeze atitudinea, convingerile și comportamentele, cu scopul de a promova direct sau indirect vânzarea de produse ecologice;
- (n) „autoritate competentă” înseamnă autoritatea centrală a unui stat membru, competentă să organizeze controale oficiale în domeniul producției ecologice în conformitate cu dispozițiile prezentului regulament, sau orice altă autoritate căreia i s-a conferit respectiva competență; include de asemenea, după caz, autoritatea corespondentă a unei țări terțe;
- (o) „autoritate de control” înseamnă o organizație publică administrativă a unui stat membru căreia autoritatea competentă i-a conferit, în întregime sau parțial, competența de inspecție și certificare în domeniul producției ecologice în conformitate cu dispozițiile prezentului regulament; include de asemenea, după caz, autoritatea corespondentă a unei țări terțe sau autoritatea corespondentă ce funcționează într-o țară terță;
- (p) „organism de control” înseamnă o terță parte independentă privată ce desfășoară activități de inspecție și certificare în domeniul producției ecologice în conformitate cu dispozițiile prezentului regulament; include de asemenea, după caz, organismul corespondent al unei țări terțe sau organismul corespondent ce operează într-o țară terță;
- (q) „marcă de conformitate” înseamnă afirmarea, sub forma unei mărci, a conformității cu un anumit set de standarde sau alte documente normative;
- (r) definiția noțiunii de „ingrediente” este cea prevăzută la articolul 6 alineatul (4) din Directiva 2000/13/CE;
- (s) definiția noțiunii de „produse fitofarmaceutice” este cea prevăzută în Directiva 91/414/CEE a Consiliului din 15 iulie 1991 privind introducerea pe piață a produselor de uz fitosanitar ⁽⁴⁾;
- (t) definiția noțiunii de „organism modificat genetic (OMG)” este cea prevăzută în Directiva 2001/18/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 12 martie 2001 privind diseminarea deliberată în mediu a organismelor modificate genetic și de abrogare a Directivei 90/220/CEE a Consiliului ⁽⁵⁾, un asemenea organism nefiind obținut prin tehnicile de modificare genetică enumerate în anexa I.B la respectiva directivă;
- (u) „obținut din OMG-uri” înseamnă un derivat, integral sau parțial, din OMG-uri, dar care nu conține sau nu constă în OMG-uri;
- (v) „obținut prin OMG-uri” înseamnă un derivat obținut prin proceduri în care ultimul organism viu din procesul de producție este un OMG, dar care nu conține sau nu constă în OMG-uri;
- (w) definiția noțiunii de „aditivi din hrana pentru animale” este cea prevăzută în Regulamentul (CE) nr. 1831/2003 al Parlamentului European și al Consiliului din 22 septembrie 2003 privind aditivii din hrana animalelor ⁽⁶⁾;

⁽¹⁾ JO L 223, 15.8.2006, p. 1.

⁽²⁾ JO L 31, 1.2.2002, p. 1. Regulament, astfel cum a fost modificat ultima dată prin Regulamentul (CE) nr. 575/2006 al Comisiei (JO L 100, 8.4.2006, p. 3).

⁽³⁾ JO L 109, 6.5.2000, p. 29. Directivă, astfel cum a fost modificată ultima dată prin Directiva 2006/142/CE a Comisiei (JO L 368, 23.12.2006, p. 110).

⁽⁴⁾ JO L 230, 19.8.1991, p. 1. Directivă, astfel cum a fost modificată ultima dată prin Directiva 2007/31/CE a Comisiei (JO L 140, 1.6.2007, p. 44).

⁽⁵⁾ JO L 106, 17.4.2001, p. 1. Regulament, astfel cum a fost modificat ultima dată prin Regulamentul (CE) nr. 1830/2003 (JO L 268, 18.10.2003, p. 24).

⁽⁶⁾ JO L 268, 18.10.2003, p. 29. Regulament, astfel cum a fost modificat prin Regulamentul (CE) nr. 378/2005 al Comisiei (JO L 59, 5.3.2005, p. 8).

- (x) „echivalent”, în descrierea diferitelor sisteme sau măsuri, înseamnă că acestea sunt capabile să atingă aceleași obiective și principii prin punerea în aplicare a normelor ce garantează același nivel de asigurare a conformității;
- (y) „auxiliarul tehnologic” înseamnă orice substanță care nu este consumată individual ca ingredient alimentar, utilizată pentru procesarea materiilor prime, a produselor alimentare sau a ingredientelor acestora, pentru a realiza un anumit obiectiv tehnologic în timpul tratării sau procesării și care poate avea ca rezultat prezența neintenționată, dar inevitabilă tehnic, a reziduurilor substanței respective sau a derivatelor acesteia în produsul final, cu condiția ca aceste reziduuri să nu prezinte nici un risc pentru sănătate și să nu aibă efecte tehnologice asupra produsului finit;
- (z) definiția noțiunii de „radiații ionizante” este cea prevăzută în Directiva 96/29/Euratom a Consiliului din 13 mai 1996 de stabilire a normelor de securitate de bază privind protecția sănătății lucrătorilor și a populației împotriva pericolelor prezentate de radiațiile ionizante ⁽¹⁾, astfel cum este limitată prin articolul 1 alineatul (2) din Directiva 1999/2/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 22 februarie 1999 de apropiere a legislațiilor statelor membre privind produsele și ingredientele alimentare tratate cu radiații ionizante ⁽²⁾;
- (aa) „operațiunile extinse de catering” se referă la prepararea produselor ecologice în restaurante, spitale, cantine și alte unități din sectorul alimentar la punctele de vânzare sau de livrare către consumatorul final.

TITLUL II

OBIECTIVE ȘI PRINCIPII PENTRU PRODUCȚIA ECOLOGICĂ

Articolul 3

Obiective

Producția ecologică urmărește atingerea următoarelor obiective generale:

- (a) stabilirea unui sistem durabil de gestionare a agriculturii, care:
 - (i) respectă sistemele și ciclurile naturii și menține și ameliorează sănătatea solului, a apei, a plantelor și a animalelor și echilibrul dintre acestea;
 - (ii) contribuie la un înalt nivel de biodiversitate;
 - (iii) utilizează în mod responsabil energia și resursele naturale precum apa, solul, materia organică și aerul;
 - (iv) respectă standarde înalte de bunăstare a animalelor și, în special, satisface nevoile comportamentale specifice speciilor;

- (b) vizează realizarea de produse de calitate superioară;
- (c) vizează producerea unei mari varietăți de produse alimentare și alte produse agricole ce răspund cererii consumatorilor pentru bunuri realizate prin folosirea unor procese ce nu dăunează mediului, sănătății umane, sănătății și bunăstării plantelor sau animalelor.

Articolul 4

Principii generale

Producția ecologică se bazează pe următoarele principii:

- (a) proiectarea și gestionarea adecvată a proceselor biologice, pe baza unor sisteme ecologice care utilizează resurse naturale interne sistemului, prin metode care:
 - (i) utilizează organisme vii și metode de producție mecanice;
 - (ii) practică producția vegetală și animalieră sau practică acvacultura cu respectarea principiului exploatarei durabile a resurselor pentru pescuit;
 - (iii) exclud utilizarea de OMG-uri și produse realizate din sau prin OMG-uri, cu excepția produselor medicale veterinare;
 - (iv) se bazează pe evaluarea riscurilor și pe utilizarea de măsuri de precauție și prevenție, după caz;
- (b) limitarea utilizării de materii prime externe. Atunci când materii prime externe sunt necesare sau în absența practicilor și a metodelor corespunzătoare de gestiune menționate la litera (a), acestea se limitează la:
 - (i) materii prime produse ecologic;
 - (ii) substanțe naturale sau derivate din cele naturale;
 - (iii) îngrășăminte minerale cu solubilitate scăzută;
- (c) limitarea strictă a utilizării de materii prime chimice de sinteză la cazurile excepționale în care:
 - (i) nu există practicile corespunzătoare de gestiune; și
 - (ii) materiile prime externe menționate la litera (b) nu sunt disponibile pe piață; sau
 - (iii) utilizarea materiilor prime externe menționate la litera (b) contribuie la un impact inacceptabil asupra mediului;

⁽¹⁾ JO L 159, 29.6.1996, p. 1.

⁽²⁾ JO L 66, 13.3.1999, p. 16. Directivă, astfel cum a fost modificată prin Regulamentul (CE) nr. 1882/2003 (JO L 284, 31.10.2003, p. 1).

- (d) adaptarea, după caz și în cadrul instituit de prezentul regulament, a normelor aplicabile producției ecologice care țin seama de statutul sanitar, de diferențele regionale privind condițiile climatice și locale, de etapele de dezvoltare și de practicile specifice de creștere a animalelor.

Articolul 5

Principii specifice aplicabile agriculturii

Pe lângă principiile generale prevăzute la articolul 4, agricultura ecologică se bazează pe următoarele principii specifice:

- (a) menținerea și ameliorarea florei și faunei solului și a fertilității sale naturale, a stabilității și diversității acestuia pentru a preveni și combate tasarea și eroziunea lui, precum și hrănirea plantelor în principal prin ecosistemul solului;
- (b) reducerea la minimum a utilizării de resurse neregenerabile și materii prime din afara exploataților;
- (c) reciclarea deșeurilor și a produselor secundare de origine vegetală și animalieră, prin utilizarea lor ca materii prime în producția vegetală și animală;
- (d) respectarea echilibrului ecologic local sau regional în momentul adoptării de decizii privind producția;
- (e) menținerea sănătății animalelor prin stimularea imunității lor naturale, precum și prin selecționarea raselor și a practicilor de creștere corespunzătoare;
- (f) menținerea sănătății plantelor prin măsuri preventive, precum selecționarea speciilor și a varietăților corespunzătoare, rezistente la dăunători și boli, rotația corespunzătoare a culturilor, metode mecanice și fizice și protecția dușmanilor naturali ai dăunătorilor;
- (g) practicarea producției animaliere adaptate zonei și tipului de teren;
- (h) respectarea unui nivel înalt de bunăstare a animalelor, respectând nevoile specifice ale speciilor;
- (i) realizarea de produse ecologice de origine animalieră provenite de la animale care au fost crescute în exploatații ecologice de la naștere sau ecloziune și pe parcursul întregii vieți;
- (j) selecționarea raselor în funcție de capacitatea animalelor de a se adapta la condițiile locale, vitalitatea și rezistența acestora la boli și probleme de sănătate;
- (k) hrănirea efectivelor de animale cu hrană ecologică alcătuită din ingrediente agricole produse ecologic și din substanțe naturale neagricole;
- (l) aplicarea unor practici de creștere a animalelor ce stimulează sistemul imunitar și întăresc apărarea naturală împotriva bolilor și, în special, includerea de exerciții periodice și accesul la zone în aer liber și pășuni, după caz;
- (m) excluderea creșterii de animale poliploide obținute în mod artificial;
- (n) în producția de acvacultură, menținerea biodiversității ecosistemelor naturale acvatice, a unei sănătăți permanente a mediului acvatic și a calității ecosistemului înconjurător, acvatic și terestru;
- (o) hrănirea organismelor acvatice cu hrană provenită din exploatarea durabilă a resurselor de pescuit, în conformitate cu articolul 3 din Regulamentul (CE) nr. 2371/2002 al Consiliului din 20 decembrie 2002 privind conservarea și exploatarea durabilă a resurselor piscicole în conformitate cu politica comună în domeniul pescuitului ⁽¹⁾ sau cu hrană ecologică alcătuită din ingrediente agricole obținute din agricultura ecologică și cu substanțe naturale neagricole.

Articolul 6

Principii specifice aplicabile procesării alimentelor ecologice

Pe lângă principiile generale prevăzute la articolul 4, producția alimentelor ecologice procesate se bazează pe următoarele principii specifice:

- (a) producerea alimentelor ecologice din ingrediente agricole ecologice, cu excepția cazului în care un ingredient nu este disponibil pe piață sub formă ecologică;
- (b) limitarea utilizării aditivilor alimentari, a ingredientelor neecologice cu funcții principale tehnologice și organoleptice și a micronutrienților și auxiliarelor tehnologice, astfel încât aceștia să fie utilizați în cea mai mică măsură și doar în cazul unei nevoi tehnologice esențiale sau în scopuri nutriționale speciale;
- (c) excluderea substanțelor și a metodelor de procesare ce pot induce în eroare în privința adevăratei naturi a produsului;
- (d) procesarea atentă a hranei, de preferință prin metode biologice, mecanice și fizice.

⁽¹⁾ JO L 358, 31.12.2002, p. 59.

Articolul 7

Principii specifice aplicabile procesării hranei ecologice pentru animale

Pe lângă principiile generale prevăzute la articolul 4, producția de hrană ecologică procesată pentru animale se bazează pe următoarele principii specifice:

- (a) producerea hranei ecologice pentru animale din materii prime ecologice destinate animalelor, cu excepția cazului în care un ingredient nu este disponibil pe piață sub formă ecologică;
- (b) limitarea utilizării aditivilor destinați animalelor și a auxiliarelor tehnologici, astfel încât aceștia să fie utilizați în cea mai mică măsură și doar în cazul unei nevoi tehnologice sau zootehnice esențiale sau în scopuri nutriționale speciale;
- (c) excluderea substanțelor și a metodelor de procesare ce pot induce în eroare în privința adevăratei naturi a produsului;
- (d) procesarea atentă a hranei pentru animale, de preferință prin metode biologice, mecanice și fizice.

TITLUL III

NORME APLICABILE PRODUCȚIEI

CAPITOLUL 1

Norme generale aplicabile producției

Articolul 8

Cerințe generale

Operatorii respectă normele aplicabile producției stabilite prin prezentul titlu, precum și normele de punere în aplicare menționate la articolul 38 litera (a).

Articolul 9

Interzicerea utilizării OMG-urilor

(1) Se interzice utilizarea în producția ecologică a OMG-urilor și a produselor realizate din sau prin OMG-uri ca alimente, hrană pentru animale, auxiliari tehnologici, produse fitofarmaceutice, fertilizatori, amelioratori de sol, semințe, material de înmulțire vegetativ, microorganisme și animale.

(2) În sensul interdicției menționate la alineatul (1) cu privire la OMG-uri sau la produsele obținute din OMG-uri destinate alimentelor și hranei pentru animale, operatorii se pot baza pe etichetele ce însoțesc produsul sau pe orice alt document însoțitor, anexat sau furnizat în conformitate cu Directiva 2001/18/CE, Regulamentul (CE) nr. 1829/2003 al Parlamentului European și al Consiliului din 22 septembrie 2003 privind produsele alimentare și furajele modificate genetic⁽¹⁾ sau Regulamentul (CE) nr. 1830/2003 privind trasabilitatea și etichetarea organismelor modificate genetic și trasabilitatea

produselor destinate alimentației umane sau animale, produse din organisme modificate genetic.

Operatorii pot presupune că în fabricarea produselor alimentare sau a hranei pentru animale achiziționate nu s-au folosit OMG-uri sau produse rezultate din OMG-uri atunci când acestea nu sunt etichetate sau însoțite de un document, în conformitate cu regulamentele menționate anterior, cu excepția cazului în care au obținut alte informații indicând faptul că etichetarea produselor în cauză nu a fost efectuată în conformitate cu respectivele regulamente.

(3) În sensul interdicției menționate la alineatul (1), în ceea ce privește produsele care nu constituie alimente sau hrană pentru animale ori cele realizate de OMG-uri, operatorii ce folosesc astfel de produse neecologice achiziționate de la terți solicită vânzătorului să confirme faptul că produsele furnizate nu au fost realizate din sau de către OMG-uri.

(4) Comisia decide asupra măsurilor de punere în aplicare a interdicției de a utiliza OMG-uri și produse rezultate din sau de către OMG-uri în conformitate cu procedura menționată la articolul 37 alineatul (2).

Articolul 10

Interzicerea utilizării radiațiilor ionizante

Se interzice utilizarea de radiații ionizante pentru tratarea alimentelor ecologice sau a hranei ecologice pentru animale ori a materiilor prime utilizate pentru producerea alimentelor ecologice sau a hranei ecologice pentru animale.

CAPITOLUL 2

Producția agricolă

Articolul 11

Norme generale aplicabile producției agricole

Întreaga exploatare agricolă este gestionată în conformitate cu cerințele aplicabile producției ecologice.

Cu toate acestea, în conformitate cu condițiile specifice ce urmează a fi stabilite în conformitate cu procedura menționată la articolul 37 alineatul (2), o exploatare poate fi împărțită în unități clar separate sau în zone de producție de acvacultură, dintre care nu toate sunt gestionate conform modului de producție ecologic. În privința animalelor, sunt implicate diferite specii. În privința acvaculturii, pot fi implicate aceleași specii, cu condiția să existe o distincție adecvată între zonele de producție. În privința plantelor sunt implicate diferite varietăți ce pot fi ușor diferențiate.

În cazul în care, în conformitate cu al doilea paragraf, nu toate unitățile unei exploatare sunt folosite pentru producție ecologică, operatorul separă parcelele, animalele și produsele utilizate pentru sau produse de către unitățile ecologice de cele utilizate sau produse de către unitățile neecologice și ține un registru adecvat pentru a evidenția această separare.

⁽¹⁾ JO L 268, 18.10.2003, p. 1. Regulament, astfel cum a fost modificat prin Regulamentul (CE) nr. 1981/2006 al Comisiei (JO L 368, 23.12.2006, p. 99).

Articolul 12

Norme aplicabile producției vegetale

(1) Pe lângă normele generale aplicabile producției agricole, prevăzute la articolul 11, producției vegetale ecologice i se aplică următoarele norme:

- (a) producția vegetală ecologică folosește practici de prelucrare a solului și de cultivare ce mențin sau sporesc materia organică a solului, ameliorează stabilitatea și biodiversitatea solului și previn tasarea și eroziunea solului;
- (b) fertilizarea și activitatea biologică a solului sunt menținute și intensificate prin rotația multianuală a culturilor, inclusiv a leguminoaselor și a altor culturi pentru îngrășăminte verzi, precum și prin aplicarea de îngrășăminte de origine animală sau de materii organice, ambele de preferință compostate, provenite din producția ecologică;
- (c) este permisă utilizarea de preparate biodinamice;
- (d) de asemenea, fertilizatorii și amelioratorii de sol pot fi folosiți doar dacă utilizarea lor în producția ecologică a fost autorizată în conformitate cu articolul 16;
- (e) nu se folosesc îngrășăminte anorganice pe bază de azot;
- (f) toate tehnicile de producție vegetală utilizate previn sau reduc la minimum orice contribuție la contaminarea mediului;
- (g) prevenirea daunelor cauzate de dăunători, boli și buruieni se bazează în principal pe protecția inamicilor naturali, selecționarea de specii și varietăți, rotația culturilor, tehnici de cultivare și procedee termice;
- (h) în cazul unei amenințări constatate pentru o cultură, produse fitofarmaceutice pot fi utilizate numai dacă folosirea lor în producția ecologică a fost autorizată în conformitate cu articolul 16;
- (i) pentru obținerea de produse, altele decât semințele și materialul de înmulțire vegetativ, se utilizează numai semințe și material de înmulțire produse ecologic. În acest scop, planta-mamă, în cazul semințelor, și planta parentală, în cazul materialului de înmulțire vegetativ, trebuie să fi fost obținute în conformitate cu normele stabilite prin prezentul regulament timp de minimum o generație sau, în cazul culturilor perene, timp de două sezoane de vegetație;
- (j) se folosesc produse pentru curățirea și dezinfecția producției vegetale numai dacă utilizarea acestora în producția ecologică a fost autorizată în conformitate cu articolul 16.

(2) Recoltarea de plante sălbatice și de părți ale acestora, ce cresc în mod spontan în zone naturale, păduri și zone agricole, este considerată drept o metodă de producție ecologică, dacă:

- (a) pentru o perioadă de cel puțin trei ani înainte de recoltă, zonele respective nu au fost tratate cu alte produse decât

cele autorizate în vederea utilizării în producția ecologică în conformitate cu articolul 16;

- (b) recoltarea nu afectează stabilitatea habitatului natural sau prezervarea speciilor din zona de recoltare.

(3) Măsurile necesare pentru punerea în aplicare a normelor aplicabile producției incluse în prezentul articol se adoptă în conformitate cu procedura menționată la articolul 37 alineatul (2).

Articolul 13

Norme aplicabile producției de alge marine

(1) Recoltarea algelor marine sălbatice ce cresc în mod spontan în zona maritimă și a părților acestora este considerată drept o metodă de producție ecologică, dacă:

- (a) zonele de producție sunt caracterizate printr-un înalt nivel ecologic, în conformitate cu Directiva 2000/60/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 23 octombrie 2000 de stabilire a unui cadru de politică comunitară în domeniul apei ⁽¹⁾, și, până la punerea în aplicare a acesteia, printr-o calitate echivalentă a apelor desemnate în conformitate cu Directiva 2006/113/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 12 decembrie 2006 privind calitatea apelor conchilicole ⁽²⁾, și nu sunt inadecvate din punct de vedere sanitar. Până la introducerea unor norme mai detaliate de punere în aplicare a legislației, algele marine sălbatice comestibile nu se recoltează în zone ce nu întrunesc criteriile stabilite pentru zonele din clasa A sau clasa B, astfel cum sunt definite în anexa II la Regulamentul (CE) nr. 854/2004 al Parlamentului European și al Consiliului din 29 aprilie 2004 de stabilire a normelor specifice de organizare a controalelor oficiale privind produsele de origine animală desinate consumului uman ⁽³⁾;
- (b) recoltarea nu afectează stabilitatea pe termen lung a habitatului natural sau supraviețuirea speciilor în zona de recoltare.

(2) Pentru a putea fi considerată ecologică, cultura algelor marine are loc în zone de coastă având caracteristici de mediu și sanitare cel puțin echivalente cu cele prezentate la alineatul (1). De asemenea:

- (a) se utilizează practici durabile în toate etapele de producție, de la recoltarea algelor marine tinere până la recoltarea algelor marine adulte;
- (b) pentru a asigura menținerea unei largi diversități genetice, recoltarea algelor marine tinere care cresc spontan în mediul natural ar trebui să aibă loc cu regularitate, pentru a suplimenta stocurile de cultură amenajate;

⁽¹⁾ JO L 327, 22.12.2000, p. 1. Directivă, astfel cum a fost modificată prin Decizia nr. 2455/2001/CE (JO L 331, 15.12.2001, p. 1).

⁽²⁾ JO L 376, 27.12.2006, p. 14.

⁽³⁾ JO L 139, 30.4.2004, p. 206.

(c) nu se utilizează îngrășăminte decât în structuri de interior amenajate și numai dacă utilizarea acestora în producția ecologică a fost autorizată în acest scop în conformitate cu articolul 16.

(3) Măsurile necesare pentru punerea în aplicare a normelor aplicabile producției prevăzute de prezentul articol se adoptă în conformitate cu procedura menționată la articolul 37 alineatul (2).

Articolul 14

Norme aplicabile producției animaliere

(1) Pe lângă normele agricole generale stabilite în articolul 11, producției animaliere ecologice i se aplică următoarele norme:

(a) în privința originii animalelor:

- (i) efectivele de animale crescute în mod ecologic se nasc și sunt crescute în exploatații ecologice;
- (ii) în scopuri de reproducere pot fi aduse în exploatații, în condiții speciale, animale care nu au fost crescute în mod ecologic. Astfel de animale și produsele acestora pot fi considerate ca fiind ecologice după respectarea perioadei de conversie menționate la articolul 17 alineatul (1) litera (c);
- (iii) efectivele de animale existente în exploatație la începutul perioadei de conversie și produsele acestora pot fi considerate ecologice după respectarea perioadei de conversie menționate la articolul 17 alineatul (1) litera (c);

(b) în privința practicilor de creștere și a condițiilor de adăpostire:

- (i) personalul de îngrijire dispune de cunoștințele de bază și de aptitudinile necesare în ceea ce privește nevoile de sănătate și bunăstare ale animalelor;
- (ii) practicile de creștere, inclusiv densitatea efectivelor, precum și condițiile de adăpostire satisfac atât nevoile de dezvoltare, cât și cele fiziologice și etologice ale animalelor;
- (iii) animalele au acces permanent la zone în aer liber, de preferință pășuni, ori de câte ori condițiile meteorologice și starea solului permit acest lucru, cu excepția cazurilor în care se impun restricții și obligații legate de protecția sănătății umane și animale în temeiul legislației comunitare;
- (iv) efectivele se limitează în vederea reducerii la minimum a suprapășunatului, a tasării solului, a eroziunii sau a poluării cauzate de animale sau de răspândirea îngrășămintelor de origine animală;
- (v) animalele crescute în mod ecologic se țin separate de celelalte. Cu toate acestea, pășunatul animalelor

crescute în mod ecologic pe un teren comun și pășunatul animalelor care nu au fost crescute în mod ecologic pe un teren ecologic sunt permise, cu respectarea anumitor condiții restrictive;

(vi) se interzice prigonirea sau izolarea animalelor, cu excepția unor anumite exemplare pentru o perioadă limitată de timp, dacă aceasta se justifică din motive de siguranță, bunăstare sau veterinare;

(vii) se reduce la minimum durata transportului animalelor;

(viii) se reduce la minimum orice suferință, inclusiv mutilarea, pe parcursul întregii vieți a animalului, inclusiv în momentul sacrificării;

(ix) exploatațiile apicole se amplasează în zone în care se asigură resurse de nectar și polen provenite în principal din culturi produse în mod ecologic sau, după caz, din flora spontană sau din păduri, ori culturi gestionate în mod neecologic care sunt tratate doar prin metode cu impact scăzut asupra mediului. Exploatațiile apicole sunt ținute la distanță de surse ce pot conduce la contaminarea produselor apicole sau la afectarea sănătății albinelor;

(x) stupii și materialele folosite în apicultură se confecționează în principal din materiale naturale;

(xi) se interzice distrugerea albinelor în faguri ca metodă asociată recoltării produselor apicole;

(c) în privința reproducerii:

- (i) se folosesc metode naturale de reproducere. Cu toate acestea, este permisă inseminarea artificială;
- (ii) reproducerea nu este indusă prin tratament hormonal sau substanțe similare, decât ca formă de tratament terapeutic veterinar, în cazul unui exemplar individual;
- (iii) nu se folosesc alte forme de reproducere artificială, precum clonarea sau transferul embrionar;
- (iv) se selecționează rase adecvate. Selecționarea raselor contribuie, de asemenea, la prevenirea oricărei suferințe și la evitarea oricărei necesități de a mutila animalele;

(d) în privința modului de hrănire:

- (i) obținerea hranei pentru animale se face în principal din exploatația în care sunt crescute acestea sau din alte exploatații ecologice din aceeași zonă;
- (ii) animalele trebuie hrănite cu hrană ecologică pentru animale ce satisface cerințele nutriționale ale animalelor în diverse etape de dezvoltare. O parte din rație poate să conțină hrană din exploatații care se află în procesul de conversie la agricultura ecologică;

- (iii) exceptând albinele, efectivele de animale au acces permanent la pășuni sau furaj grosier;

- (iv) materiile prime neecologice de origine vegetală, animală sau minerală destinate hranei animalelor, aditivii pentru hrana animalelor, anumite produse utilizate în nutriția animalieră și auxiliarii tehnologici se folosesc numai dacă utilizarea acestora în producția ecologică a fost autorizată în conformitate cu dispozițiile articolului 16;

- (v) nu se folosesc factori de creștere și aminoacizi de sinteză;

- (vi) mamiferele neînțarcate sunt hrănite cu lapte natural, de preferință matern;

- (e) în privința prevenirii bolilor și a tratamentului veterinar:

- (i) prevenirea bolilor se bazează pe selecția raselor și a liniilor, pe practici de gestionare a creșterii, pe o hrană pentru animale de cea mai bună calitate, pe densitatea adecvată a efectivelor și pe adăpostirea adecvată și corespunzătoare menținută în condiții de igienă;

- (ii) bolile sunt tratate imediat pentru a se evita orice suferință a animalului; se pot folosi produse medicinale veterinare alocate chimice de sinteză, inclusiv antibiotice, atunci când acest lucru este necesar și în condiții stricte, în cazul în care nu este adecvată utilizarea produselor fitoterapeutice, homeopatice sau de altă natură. Sunt definite, în special, restricții privind tratamentul și perioade de așteptare;

- (iii) este permisă utilizarea de medicamente veterinare imunologice;

- (iv) sunt permise tratamente pentru protecția sănătății umane și a animalelor impuse în temeiul legislației comunitare;

- (f) în privința curățirii și dezinfecției, se folosesc produse de curățire și dezinfecție a clădirilor și instalațiilor aferente creșterii animalelor numai dacă utilizarea acestora în producția ecologică a fost autorizată în conformitate cu articolul 16.

(2) Măsurile și condițiile necesare pentru punerea în aplicare a normelor aplicabile producției prevăzute de prezentul articol se adoptă în conformitate cu procedura menționată la articolul 37 alineatul (2).

Articolul 15

Norme aplicabile producției animaliere de acvacultură

(1) Pe lângă normele agricole generale stabilite în articolul 11, producției ecologice animaliere de acvacultură i se aplică următoarele norme:

- (a) în privința originii animalelor de acvacultură:

- (i) acvacultura ecologică se bazează pe creșterea efectivelor tinere obținute din genitori de origine ecologică și din exploatații ecologice;

- (ii) atunci când nu sunt disponibile efective tinere obținute din genitori de origine ecologică sau din exploatații ecologice, se pot introduce în exploatație animale de origine neecologică, în anumite condiții;

- (b) în privința practicilor de creștere:

- (i) personalul de îngrijire dispune de cunoștințele de bază și aptitudinile necesare în ceea ce privește nevoile de sănătate și bunăstare ale animalelor;

- (ii) practicile de creștere, inclusiv hrănirea, conceperea instalațiilor, densitatea efectivelor și calitatea apei satisfac atât nevoile de dezvoltare, cât și cele fiziologice și etologice ale animalelor;

- (iii) practicile de creștere reduc la minimum impactul negativ al exploatației asupra mediului, inclusiv evadarea din exploatație a anumitor exemplare din efectivele de creștere;

- (iv) animalele crescute în mod ecologic se țin separate de restul animalelor de acvacultură;

- (v) se asigură menținerea bunăstării animalelor pe parcursul transportului;

- (vi) se reduce la minimum orice suferință a animalelor, inclusiv în momentul sacrificării;

- (c) în privința reproducerii:

- (i) se interzice utilizarea inducției poliploide artificiale, hibridizarea artificială, clonarea și producția de linii monosex, cu excepția selecționării manuale;

- (ii) se selecționează linii adecvate;

- (iii) se stabilesc condiții specifice pentru fiecare specie în ceea ce privește gestionarea genitorilor, reproducerea și producția de efective tinere;

- (d) în privința hranei pentru pești și crustacee:
- (i) animalele trebuie hrănite cu hrană ce satisface cerințele nutriționale ale animalelor în diverse etape de dezvoltare;
 - (ii) componenta vegetală a hranei provine din filieră ecologică, iar componenta din hrană derivată din animale acvatice provine din exploatarea durabilă a resurselor de pescuit;
 - (iii) în cazul materiilor prime neecologice de origine vegetală, animală sau minerală folosite ca hrană pentru animale, aditivii destinați hranei pentru animale, anumite produse utilizate în nutriția animală, precum și auxiliarii tehnologici se utilizează numai dacă au fost autorizate în conformitate cu articolul 16;
 - (iv) nu se folosesc factori de creștere și aminoacizi de sinteză;
- (e) în privința moluștelor bivalve și a altor specii ce nu sunt hrănite de către om, ci se hrănesc din planctonul natural:
- (i) astfel de animale filtrante primesc tot necesarul nutrițional din natură, cu excepția exemplarelor tinere crescute în crescătorii;
 - (ii) acestea sunt crescute în ape ce întrunesc cerințele pentru zone din clasa A sau clasa B, astfel cum sunt definite în anexa II la Regulamentul (CE) nr. 854/2004;
 - (iii) ariile de creștere sunt caracterizate printr-un înalt nivel ecologic, astfel cum este definit de Directiva 2000/60/CE, și, până la punerea în aplicare a acesteia, printr-o calitate echivalentă apelor desemnate în conformitate cu Directiva 2006/113/CE;
- (f) în privința prevenirii bolilor și a tratamentului veterinar:
- (i) prevenirea bolilor se bazează pe creșterea animalelor în condiții optime prin selectarea amplasamentului corespunzător, conceperea optimă a exploatațiilor, aplicarea de bune practici de gestionare și creștere, inclusiv curățirea și dezinfectarea periodică a instalațiilor, asigurarea hranei de calitate superioară pentru animale, densitatea adecvată a efectivelor, precum și selecția reproducătorilor și a liniilor;
 - (ii) bolile sunt tratate imediat, pentru a se evita orice suferință a animalului; se pot folosi produse medicinale veterinare alopate chimice de sinteză, inclusiv antibiotice, atunci când acest lucru este necesar și în condiții stricte, în cazul în care nu este adecvată utilizarea produselor fitoterapeutice, homeopatice sau de altă natură. Sunt definite, în special, restricții privind tratamentul și perioade de așteptare;
 - (iii) este permisă utilizarea de medicamente veterinare imunologice;
 - (iv) sunt permise tratamente pentru protecția sănătății umane și animale impuse pe baza legislației comunitare;
 - (g) în privința curățirii și dezinfectiei, se folosesc produse de curățire și dezinfecție a iazurilor, a cuștilor, a clădirilor și a instalațiilor numai dacă utilizarea acestora în producția ecologică a fost autorizată în conformitate cu articolul 16.
- (2) Măsurile și condițiile necesare pentru punerea în aplicare a normelor aplicabile producției incluse în prezentul articol se adoptă în conformitate cu procedura menționată la articolul 37 alineatul (2).

Articolul 16

Produse și substanțe utilizate în agricultură și criterii pentru autorizarea acestora

(1) În conformitate cu procedura menționată la articolul 37 alineatul (2), Comisia autorizează utilizarea în producția ecologică și include pe o listă limitativă produsele și substanțele care pot fi utilizate în cadrul agriculturii ecologice în următoarele scopuri:

- (a) ca produse de uz fitosanitar;
- (b) ca îngrășăminte și amelioratori ai solurilor;
- (c) ca materii prime neecologice de origine vegetală destinate hranei pentru animale, ca materii prime de origine animalieră și minerală destinate hranei pentru animale, precum și anumite substanțe utilizate în nutriția animalieră;
- (d) ca aditivi alimentari și auxiliari tehnologici;
- (e) ca produse pentru curățirea și dezinfectarea iazurilor, a cuștilor, a clădirilor și a instalațiilor aferente producției animale;
- (f) ca produse pentru curățirea și dezinfectarea clădirilor și a instalațiilor utilizate pentru producția vegetală, inclusiv pentru depozitarea într-o exploatare agricolă.

Produsele și substanțele incluse pe lista restrânsă pot fi utilizate numai dacă folosirea lor corespunzătoare este autorizată în agricultura generală a statelor membre în cauză, în conformitate cu dispozițiile de drept comunitar relevante sau dispozițiile naționale care respectă dreptul comunitar.

(2) Autorizarea produselor și a substanțelor menționate la alineatul (1) respectă obiectivele și principiile stabilite în titlul II, precum și următoarele criterii generale și specifice ce sunt evaluate în ansamblu:

- (a) utilizarea acestora este necesară pentru menținerea producției și este esențială pentru utilizarea prevăzută;

- (b) toate produsele și substanțele sunt de origine vegetală, animală, microbiană sau minerală, cu excepția cazurilor în care produsele sau substanțele provenite din astfel de surse nu sunt disponibile în cantitatea sau calitatea suficientă sau nu există alte soluții alternative;
- (c) în cazul produselor menționate la alineatul (1) litera (a), se aplică următoarele dispoziții:
- (i) utilizarea acestora este esențială pentru controlul organismelor dăunătoare sau al unei anumite boli pentru care nu sunt disponibile alternative biologice, fizice sau practici de selecție, nici alte metode de cultivare sau practici de gestiune eficiente;
- (ii) dacă produsele nu sunt de origine vegetală, animală, microbiană sau minerală și nu sunt identice cu forma lor naturală, acestea nu pot fi autorizate decât în cazul în care condițiile de utilizare exclud orice contact direct cu părțile comestibile ale plantei;
- (d) în cazul produselor menționate la alineatul (1) litera (b), utilizarea acestora este esențială pentru obținerea sau menținerea fertilității solului sau pentru întrunirea cerințelor nutriționale specifice ale culturilor, sau în scopuri specifice de ameliorare a solului;
- (e) în cazul produselor menționate la alineatul (1) literele (c) și (d), se aplică următoarele dispoziții:
- (i) sunt necesare pentru menținerea sănătății, bunăstării și vitalității animalelor și contribuie la un regim alimentar ce răspunde necesităților fiziologice și comportamentale ale speciilor sau producerea ori conservarea hranei pentru animale este imposibilă fără utilizarea acestor substanțe;
- (ii) hrana pentru animale de origine minerală, oligoelementele, vitaminele sau provitaminele sunt de origine naturală. În cazul în care aceste substanțe nu sunt disponibile, utilizarea de substanțe chimice similare bine definite poate fi autorizată în producția ecologică.
- (3) (a) În conformitate cu procedura menționată la articolul 37 alineatul (2), Comisia poate să stabilească condiții și limite în cazul produselor agricole cărora le pot fi aplicate produsele și substanțele menționate la alineatul (1), metoda de aplicare, dozajul, termenul de utilizare și contactul cu produse agricole și, dacă este necesar, poate decide retragerea acestor substanțe și produse.
- (b) În cazul în care un stat membru consideră că un produs sau o substanță ar trebui adăugată sau exclusă din lista menționată la alineatul (1) sau că instrucțiunile de utilizare menționate la litera (a) ar trebui modificate, acesta asigură transmiterea formală către Comisie și celelalte state membre a unui dosar privind motivele includerii, excluderii sau modificării.
- Cererile de modificare sau retragere, precum și deciziile cu privire la acestea se publică.
- (c) Produsele și substanțele utilizate înainte de adoptarea prezentului regulament în scopuri corespunzătoare celor prezentate la alineatul (1) din prezentul articol pot fi utilizate în continuare după adoptare. În orice caz, Comisia poate retrage astfel de produse și substanțe în conformitate cu articolul 37 alineatul (2).
- (4) Statele membre pot reglementa, pe propriul teritoriu, utilizarea în agricultura ecologică a produselor și a substanțelor în scopuri diferite de cele menționate la alineatul (1), cu condiția ca utilizarea acestora să respecte obiectivele și principiile stabilite în titlul II și criteriile generale și specifice stabilite la alineatul (2), precum și dreptul comunitar. Statul membru în cauză informează celelalte state membre și Comisia cu privire la asemenea norme naționale.
- (5) Se permite utilizarea în agricultura ecologică a produselor și a substanțelor care nu intră sub incidența alineatelor (1) și (4), sub rezerva respectării obiectivelor și a principiilor stabilite în titlul II și a criteriilor generale prezentate în prezentul articol.

Articolul 17

Conversia

- (1) În cazul unei exploatații în cadrul căreia se inițiază o activitate de producție ecologică, se aplică următoarele norme:
- (a) perioada de conversie începe cel mai devreme atunci când operatorul informează autoritățile competente cu privire la activitatea sa și când supune exploatația sa unui sistem de control în conformitate cu articolul 28 alineatul (1);
- (b) pe durata perioadei de conversie se pun în aplicare toate normele stabilite prin prezentul regulament;
- (c) se definesc perioade de conversie specifice tipului de cultură sau de producție animală;
- (d) într-o exploatație sau unitate a cărei activitate este parțial dedicată producției ecologice și parțial conversiei la producția ecologică, operatorul separă produsele obținute din producția ecologică de cele obținute din producția în conversie, separă animalele, sau asigură posibilitatea separării cu ușurință a acestora, și menține un registru adecvat pentru a evidenția această separare;
- (e) pentru a stabili perioada de conversie menționată anterior, se poate lua în considerare o perioadă imediat precedentă debutului perioadei de conversie, dacă sunt întrunite anumite condiții;
- (f) animalele și produsele animale realizate în perioada de conversie menționată la litera (c) nu sunt comercializate însoțite de indicații privind etichetarea și promovarea produselor menționate la articolele 23 și 24.

(2) Măsurile și condițiile necesare pentru punerea în aplicare a normelor stabilite în prezentul articol, în special perioadele menționate la alineatul (1) literele (c)-(f), sunt definite în conformitate cu procedura menționată la articolul 37 alineatul (2).

CAPITOLUL 3

Producția de hrană procesată pentru animale

Articolul 18

Norme generale aplicabile producției de hrană procesată pentru animale

(1) Producția de hrană ecologică procesată pentru animale este separată în timp și spațiu de producția de hrană neecologică procesată.

(2) Materiile prime ecologice destinate hranei pentru animale sau materiile prime destinate hranei pentru animale, obținute din producția în conversie, nu sunt utilizate în compoziția produselor ecologice destinate hranei pentru animale împreună cu materii prime produse prin mijloace neecologice.

(3) Se interzice transformarea cu ajutorul solvenților de sinteză a oricărei materii prime destinate hranei pentru animale utilizate sau procesate în producția ecologică.

(4) Se interzice utilizarea de substanțe și tehnici care reconstituie proprietățile pierdute în timpul procesării sau depozitării hranei ecologice pentru animale, care corectează rezultatele neglijenței în timpul procesării sau care pot induce în eroare în orice alt fel în privința adevăratei naturi a acestor produse.

(5) Măsurile și condițiile necesare pentru punerea în aplicare a normelor aplicabile producției prevăzute de prezentul articol se adoptă în conformitate cu procedura menționată la articolul 37 alineatul (2).

CAPITOLUL 4

Producția de alimente procesate

Articolul 19

Norme generale aplicabile producției de alimente procesate

(1) Producția de alimente ecologice procesate este separată în timp și spațiu de producția de alimente neecologice.

(2) Următoarele condiții se aplică compoziției alimentelor ecologice procesate:

(a) produsul este fabricat în principal din ingrediente de origine agricolă; pentru a stabili dacă un produs este fabricat în principal din ingrediente de origine agricolă, nu se iau în considerare apa și sarea de bucătărie;

(b) pot fi utilizați numai aditivi, auxiliarii tehnologici, aromele, apa, sarea, preparatele din microorganisme și enzime, mineralele, oligoelementele, vitaminele, precum și

aminoacizi și alți micronutrienți incluși în alimente în scopuri nutriționale speciale, numai dacă utilizarea lor în producția ecologică a fost autorizată în conformitate cu articolul 21;

(c) ingredientele agricole neecologice se pot utiliza numai dacă utilizarea acestora a fost autorizată pentru producția ecologică în conformitate cu articolul 21 sau dacă au fost autorizate provizoriu de către un stat membru;

(d) un ingredient ecologic nu trebuie să fie prezent împreună cu același ingredient în formă neecologică sau cu un ingredient provenit din producția de conversie;

(e) alimentele obținute din recolte de conversie conțin doar un ingredient vegetal de origine agricolă.

(3) Nu se utilizează substanțe sau tehnici ce reconstituie proprietățile pierdute în timpul procesării sau depozitării alimentelor ecologice, ce corectează rezultatele neglijenței în timpul procesării sau care pot induce în eroare în orice alt fel în privința adevăratei naturi a acestor produse.

Măsurile necesare pentru punerea în aplicare a normelor aplicabile producției prevăzute de prezentul articol, în special cele privind metodele de procesare și condițiile pentru autorizarea provizorie de către statele membre menționate la alineatul (2) litera (c), se adoptă în conformitate cu procedura menționată la articolul 37 alineatul (2).

Articolul 20

Norme generale aplicabile producției de drojdie ecologică

(1) Pentru producția de drojdie ecologică se utilizează numai substraturi produse în mod ecologic. Se pot utiliza alte produse și substanțe numai dacă utilizarea acestora a fost autorizată pentru producția ecologică în conformitate cu articolul 21.

(2) Alimentele ecologice sau hrana ecologică pentru animale nu trebuie să conțină concomitent drojdie ecologică și drojdie neecologică.

(3) Normele metodologice aplicabile producției se adoptă în conformitate cu procedura menționată la articolul 37 alineatul (2).

Articolul 21

Criterii de utilizare a anumitor produse și substanțe în cadrul procesării

(1) Autorizarea produselor și a substanțelor pentru a fi utilizate în producția ecologică și includerea acestora în lista limitativă a produselor și a substanțelor menționată la articolul 19 alineatul (2) literele (b) și (c) respectă obiectivele și principiile stabilite în titlul II și următoarele criterii, evaluate în ansamblu:

(i) nu există soluții alternative autorizate în conformitate cu prezentul capitol;

- (ii) fără a recurge la acestea, ar fi imposibilă producerea sau conservarea alimentelor, sau respectarea proprietăților dietetice ale acestora, prevăzute de legislația comunitară.

De asemenea, produsele și substanțele menționate la articolul 19 alineatul (2) litera (b) se găsesc în natură și au făcut obiectul unei procesări exclusiv mecanice, fizice, biologice, enzimatice sau microbiene, cu excepția cazului în care astfel de produse și substanțe din astfel de surse nu sunt disponibile pe piață în cantitatea sau calitatea suficientă.

(2) În conformitate cu procedura menționată la articolul 37 alineatul (2), Comisia decide cu privire la autorizarea produselor și a substanțelor și includerea acestora pe lista restrânsă menționată la alineatul (1) din prezentul articol și stabilește condiții specifice și limite de utilizare și, dacă este necesar, decide retragerea produselor.

În cazul în care un stat membru consideră că un produs sau o substanță ar trebui să fie inclusă ori exclusă din lista menționată la alineatul (1) sau că specificațiile de utilizare menționate în prezentul alineat ar trebui modificate, acesta asigură transmiterea oficială către Comisie și celelalte state membre a unui dosar care motivează includerea, excluderea sau modificarea.

Cererile de modificare sau retragere, precum și deciziile cu privire la acestea se publică.

Produsele și substanțele utilizate înainte de adoptarea prezentului regulament și intrând sub incidența articolului 19 alineatul (2) literele (b) și (c) pot fi utilizate în continuare după adoptare. În orice caz, Comisia poate retrage astfel de produse și substanțe în conformitate cu articolul 37 alineatul (2).

- (d) atunci când sunt necesare pentru a rezolva probleme specifice legate de gestionarea efectivelor crescute în mod ecologic;

- (e) atunci când sunt necesare în privința utilizării de produse și substanțe specifice în cursul procesării menționate la articolul 19 alineatul (2) litera (b), pentru a garanta producția sub formă ecologică a unor produse alimentare binecunoscute;

- (f) atunci când sunt necesare măsuri temporare pentru a permite producției ecologice să continue sau să reîncepă în cazul unor catastrofe;

- (g) atunci când este necesar să se utilizeze aditivi alimentari sau alte substanțe prevăzute la articolul 19 alineatul (2) litera (b) ori aditivi destinați hranei pentru animale, sau alte substanțe menționate la articolul 16 alineatul (1) litera (d), iar astfel de substanțe nu sunt disponibile pe piață altfel decât produse de către OMG-uri;

- (h) atunci când, în temeiul dreptului comunitar sau al dreptului național, este necesară utilizarea de aditivi alimentari și a altor substanțe în sensul articolului 19 alineatul (2) litera (b) sau de aditivi destinați hranei pentru animale în sensul articolului 16 alineatul (1) litera (d).

- (3) În conformitate cu procedura menționată la articolul 37 alineatul (2), Comisia poate prevedea condiții specifice pentru punerea în aplicare a exceptărilor prevăzute la alineatul (1).

CAPITOLUL 5

Flexibilitatea

Articolul 22

Norme excepționale aplicabile producției

(1) În conformitate cu procedura menționată la articolul 37 alineatul (2) și cu condițiile prevăzute la alineatul (2) al prezentului articol și respectând obiectivele și principiile stabilite în titlul II, Comisia poate acorda derogări de la normele aplicabile producției prevăzute în capitolele 1-4.

(2) Derogările menționate la alineatul (1) sunt limitate la minimum și, după caz, în timp și nu pot fi acordate decât în următoarele situații:

- (a) pentru a garanta că producția ecologică poate fi demarată sau menținută în exploatații condiționate din punct de vedere climatic, geografic sau structural;
- (b) pentru a garanta accesul la hrană, semințe și material de înmulțire vegetativ, animale vii și alte mijloace agricole, atunci când astfel de inputuri nu sunt disponibile pe piață sub formă ecologică;
- (c) pentru a garanta accesul la ingrediente de origine agricolă, atunci când astfel de ingrediente nu sunt disponibile pe piață sub formă ecologică;

TITLUL IV

ETICHETAREA

Articolul 23

Utilizarea termenilor referitori la producția ecologică

(1) În sensul prezentului regulament, un produs este considerat ca purtând termeni referitori la metoda de producție ecologică în cazul în care, pe etichetă, pe materialele publicitare sau în documentele comerciale, produsul în cauză, ingredientele sau materiile sale prime sunt descrise în termeni care sugerează cumpărătorului că produsul, ingredientele sau materiile sale prime au fost obținute în conformitate cu normele aplicabile producției prevăzute de prezentul regulament. În special, termenii enumerați în anexă, cuvintele derivate și diminutivele acestora, precum „bio” și „eco”, singure sau în combinație, pot fi folosite pe teritoriul Comunității și în orice limbă comunitară pentru etichetarea și promovarea unui produs ce răspunde exigențelor prevăzute de prezentul regulament.

În etichetarea sau promovarea produselor agricole vii sau neprocesate se pot folosi termeni referitori la metoda de producție ecologică doar atunci când, ca cerință suplimentară, toate ingredientele respectivului produs au fost de asemenea create în conformitate cu cerințele prevăzute de prezentul regulament.

(2) Termenii menționați la alineatul (1) nu se folosesc nicăieri în Comunitate și în nici o limbă comunitară pe eticheta, materialele publicitare și în documentele comerciale ale unui produs ce nu răspunde exigențelor enunțate în prezentul regulament, cu excepția cazului în care acești termeni nu se aplică produselor agricole din produsele alimentare sau hrana pentru animale sau în mod clar nu au nici o legătură cu producția ecologică.

De asemenea, nu se folosesc nici un fel de termeni, inclusiv termeni utilizați în mărci comerciale, sau practici utilizate în etichetare sau promovare ce pot induce în eroare consumatorul sau utilizatorul prin sugerarea faptului că un produs sau ingredientele acestuia răspund exigențelor prevăzute de prezentul regulament.

(3) Termenii menționați la alineatul (1) nu se folosesc pentru un produs pentru care se necesită indicarea pe etichetă sau materialul publicitar că ar conține OMG-uri, constă în OMG-uri sau este produs din OMG-uri conform prevederilor comunitare.

(4) În privința produselor alimentare procesate, se pot folosi termenii menționați la alineatul (1):

- (a) în descrieri comerciale, cu condiția ca:
 - (i) produsele alimentare procesate să respecte cerințele prevăzute la articolul 19;
 - (ii) cel puțin 95 % în greutate din ingredientele de origine agricolă să fie ecologice;
- (b) numai în lista de ingrediente, cu condiția ca produsele alimentare să respecte cerințele prevăzute la articolul 19 alineatul (1), articolul 19 alineatul (2) litera (a), articolul 19 alineatul (2) litera (b) și articolul 19 alineatul (2) litera (d);
- (c) în lista de ingrediente și în același câmp vizual ca și descrierea comercială, cu condiția ca:
 - (i) ingredientul principal să fie un produs al activității de vânat sau pescuit;
 - (ii) să conțină alte ingrediente de origine agricolă, toate ecologice;
 - (iii) produsele alimentare să respecte cerințele prevăzute la articolul 19 alineatul (1), articolul 19 alineatul (2) litera (a), articolul 19 alineatul (2) litera (b) și articolul 19 alineatul (2) litera (d).

Lista de ingrediente indică ce ingrediente sunt ecologice.

În cazurile în care se aplică literele (b) și (c) din prezentul alineat, trimerile la metoda de producție ecologică pot apărea numai în privința ingredientelor ecologice, iar lista de ingrediente include o indicație a procentajului total de ingrediente ecologice în proporție cu cantitatea totală de ingrediente de origine agricolă.

Termenii și indicația procentajului menționat în paragraful anterior apar în aceeași culoare și cu caracteristici identice ca dimensiune și stil ca și restul indicațiilor din lista de ingrediente.

(5) Statele membre iau măsurile necesare pentru a asigura respectarea dispozițiilor prezentului articol.

(6) În conformitate cu procedura menționată la articolul 37 alineatul (2), Comisia poate adapta lista de termeni ce figurează în anexă.

Articolul 24

Indicații obligatorii

(1) Atunci când se utilizează termenii menționați la articolul 23 alineatul (1):

- (a) apare, de asemenea, pe etichetă numărul de cod menționat la articolul 27 alineatul (10) al autorității sau al organismului de control care reglementează activitatea operatorului care a desfășurat cea mai recentă operație de producție sau procesare;
- (b) de asemenea, pe ambalaj figurează sigla Comunității menționată la articolul 25 alineatul (1), în ceea ce privește produsele alimentare preambalate;
- (c) în cazul în care se utilizează sigla Comunității, o indicație a locului unde s-a cultivat materia primă agricolă din care se compune produsul apare în același câmp vizual cu sigla, sub una dintre următoarele forme, după cum este cazul:
 - „Agricultură UE”, atunci când materia primă agricolă a fost cultivată în UE;
 - „Agricultură non-UE”, atunci când materia agricolă primă a fost cultivată în țări terțe;
 - „Agricultură UE/non-UE”, atunci când o parte din materia agricolă primă a fost cultivată pe teritoriul Comunității, iar altă parte a fost cultivată în țări terțe.

Indicația „UE” sau „non-UE” de mai sus poate fi înlocuită sau completată cu numele unui stat, în cazul în care întreaga materie primă agricolă din care se compune produsul a fost cultivată în statul respectiv.

Pentru indicația „UE” sau „non-UE” de mai sus, cantități reduse de ingrediente, măsurate după greutate, pot fi omise, cu condiția ca întreaga cantitate de ingrediente omise, măsurată după greutate, să nu depășească 2 % din cantitatea totală de materii prime de origine agricolă.

Indicația „UE” sau „non-UE” de mai sus nu se diferențiază prin culoare, dimensiune sau stil de descrierea comercială a produsului.

Utilizarea siglei comunitare menționată la articolul 25 alineatul (1), precum și indicația menționată în primul paragraf sunt opționale pentru produsele importate din țări terțe. Cu toate acestea, atunci când pe etichetă apare sigla UE menționată la articolul 25 alineatul (1), indicația menționată în primul paragraf figurează, de asemenea, pe etichetă.

(2) Indicațiile menționate la alineatul (1) vor fi marcate în mod vizibil, astfel încât să fie ușor de localizat, lizibile și indelebile.

(3) În conformitate cu procedura menționată la articolul 37 alineatul (2), Comisia prevede criterii specifice în privința prezentării, compoziției și mărimii indicațiilor menționate la alineatul (1) literele (a) și (c).

Articolul 25

Sigle pentru producția ecologică

(1) Sigla comunitară pentru producție ecologică poate fi utilizată în etichetarea, prezentarea și promovarea produselor ce răspund exigențelor enunțate în prezentul regulament.

Sigla comunitară nu este utilizată în cazul produselor de conversie și al produselor alimentare menționate la articolul 23 alineatul (4) literele (b) și (c).

(2) Siglele naționale și private pentru producție ecologică pot fi utilizate în etichetarea, prezentarea și promovarea produselor ce răspund exigențelor enunțate în prezentul regulament.

(3) În conformitate cu procedura menționată la articolul 37 alineatul (2), Comisia prevede criterii specifice în privința prezentării, compoziției, mărimii și aspectului siglei comunitare.

Articolul 26

Cerințe specifice de etichetare

În conformitate cu procedura menționată la articolul 37 alineatul (2), Comisia stabilește cerințe specifice în privința etichetării și compoziției aplicabile pentru:

- (a) hrană ecologică pentru animale;
- (b) produse de conversie de origine vegetală;
- (c) material de înmulțire vegetativ și semințe pentru cultivare.

TITLUL V

CONTROALELE

Articolul 27

Sistemul de control

(1) Statele membre instituie un sistem de controale și desemnează una sau mai multe autorități competente responsabile pentru controale în privința obligațiilor stabilite prin prezentul regulament în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 882/2004.

(2) De asemenea, pe lângă condițiile prevăzute în Regulamentul (CE) nr. 882/2004, sistemul de control instituit conform prezentului regulament conține cel puțin punerea în aplicare a măsurilor de precauție și control ce urmează a fi adoptate de către Comisie în conformitate cu procedura menționată la articolul 37 alineatul (2).

(3) În contextul prezentului regulament, natura și frecvența controalelor este stabilită în baza unei evaluări a riscului de

apariție a neregulilor și a încălcării obligațiilor prevăzute de prezentul regulament. În orice caz, cu excepția comercianților cu ridicata ce vând produse preambalate și a operatorilor care vând consumatorilor sau utilizatorilor finali în înțelesul articolului 28 alineatul (2), toți operatorii fac obiectul unei verificări cel puțin o dată pe an.

(4) Autoritatea competentă poate:

- (a) să confere competențele sale de control uneia sau mai multor autorități de control. Autoritățile de control oferă garanții corespunzătoare de obiectivitate și imparțialitate și au la dispoziție personal calificat și resursele necesare pentru îndeplinirea funcțiilor;
- (b) să delege îndatoriri de control unuia sau mai multor organisme de control. În acest caz, statele membre desemnează autorități competente responsabile pentru aprobarea și supravegherea unor astfel de organisme.
- (5) Autoritatea competentă poate delega atribuții de control unui organism de control special doar dacă se respectă condițiile stabilite la articolul 5 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 882/2004 și, în mod în special, dacă:

- (a) există o descriere corectă a sarcinilor pe care organismul de control le poate îndeplini și a condițiilor în care le poate îndeplini;
- (b) există dovezi cum că organismul de control:
 - (i) deține expertiza, echipamentul și infrastructura necesare pentru a îndeplini sarcinile ce i s-au delegat;
 - (ii) are un număr suficient de personal calificat și cu experiență în domeniu; și
 - (iii) este imparțial și nu se află în nici un conflict de interese în privința exercitării sarcinilor ce i s-au delegat;
- (c) organismul de control este acreditat în conformitate cu versiunea notificată cel mai recent, prin publicarea în seria C a Jurnalului Oficial al Uniunii Europene, a Standardului european EN 45011 sau a Ghidului ISO 65 (Cerințe generale pentru organisme ce operează sisteme de certificare de produs) și este aprobat de către autoritățile competente;
- (d) organismul de control comunică autorității competente rezultatele controalelor efectuate, în mod periodic și ori de câte ori autoritatea competentă solicită acest lucru. În cazul în care controalele indică nerespectarea sau posibilitatea unei nerespectări, organismul de control informează imediat autoritatea competentă;
- (e) există o coordonare eficientă între autoritatea competentă și organismul de control.

(6) Pe lângă dispozițiile alineatului (5), pentru a aproba un organism de control autoritatea competentă ia în considerare următoarele criterii:

- (a) procedura de control standard ce trebuie urmată și care conține o descriere detaliată a măsurilor de control și de precauție pe care organismul se angajează să le impună operatorilor ce fac obiectul controlului;
- (b) măsurile pe care organismul de control intenționează să le aplice atunci când se identifică nereguli și/sau încălcări.

(7) Autoritățile competente nu pot delega organismelor de control următoarele sarcini;

- (a) supravegherea și auditul altor organisme de control;
- (b) competența de a acorda derogări, astfel cum se menționează în articolul 22, cu excepția cazului în care acest lucru este prevăzut în condițiile specifice stabilite de către Comisie în conformitate cu articolul 22 alineatul (3).

(8) În conformitate cu articolul 5 alineatul (3) din Regulamentul (CE) nr. 882/2004, autoritățile competente ce delegă sarcini de control către organisme de control organizează audituri și inspecții ale organismelor de control, după cum este necesar. În cazul în care, în urma unui audit sau a unei inspecții, se dovedește că astfel de organisme nu sunt capabile să îndeplinească sarcinile ce li s-au delegat, autoritatea competentă poate retrage competențele delegate. Această retragere de competențe are loc imediat în cazul în care organismul de control nu remediază starea de fapt în mod corespunzător și la timp.

(9) În plus față de dispozițiile alineatului (8), autoritatea competentă:

- (a) se asigură că activitatea de control efectuată de organismul de control este obiectivă și independentă;
- (b) verifică eficacitatea controalelor sale;
- (c) ia cunoștință de neregulile sau încălcările descoperite și măsurile corective aplicate;
- (d) retrage autorizația organismului de control atunci când acesta nu satisface cerințele prevăzute la literele (a) și (b) sau nu mai îndeplinește criteriile indicate la alineatele (5) și (6), sau nu satisface cerințele prevăzute la alineatele (11), (12) și (14).

(10) Statele membre atribuie un număr de cod fiecărei autorități sau fiecărui organism de control ce îndeplinește sarcini de control în înțelesul alineatului (4).

(11) Autoritățile și organismele de control acordă autorității competente acces la birourile și facilitățile lor și furnizează orice informații și asistență considerate necesare de către autoritatea competentă pentru îndeplinirea obligațiilor sale în temeiul prezentului articol.

(12) Autoritățile și organismele de control se asigură că cel puțin măsurile de precauție și control menționate la alineatul (2) sunt puse în aplicare de operatorii care fac obiectul controlului.

(13) Statele membre se asigură că sistemul de control instituit permite trasabilitatea fiecărui produs în toate etapele de producție, preparare și distribuție, în conformitate cu articolul 18 din Regulamentul (CE) nr. 178/2002, în special pentru a garanta consumatorilor că produsele ecologice au fost realizate în conformitate cu cerințele impuse de prezentul regulament.

(14) În fiecare an până la 31 ianuarie, autoritățile și organismele de control transmit autorităților competente o listă de operatori care au reprezentat obiectul controalelor efectuate până la 31 decembrie anul precedent. În fiecare an până la 31 martie, se înaintează un raport de sinteză privind activitățile de control desfășurate pe parcursul anului precedent.

Articolul 28

Adeziunea la sistemul de control

(1) Orice operator care produce, prepară, depozitează sau importă dintr-o țară terță produse în sensul articolului 1 alineatul (2) sau care introduce pe piață astfel de produse, înainte de a introduce pe piață orice astfel de produse ecologice sau de conversie la agricultura ecologică, trebuie:

- (a) să comunice această activitate autorităților competente din statul membru în care desfășoară respectiva activitate;
- (b) să își supună exploatarea sistemului de control prevăzut la articolul 27.

Primul paragraf se aplică, de asemenea, exportatorilor care exportă produse rezultate din producția ce se conformează normelor impuse prin prezentul regulament.

În cazul în care un operator subcontractează unui terț oricare dintre activități, operatorul în cauză face, cu toate acestea, obiectul cerințelor prevăzute la literele (a) și (b), iar activitățile subcontractate fac obiectul sistemului de control.

(2) Statele membre pot excepta de la aplicarea prezentului articol operatorii care vând produse direct consumatorului sau utilizatorului final, cu condiția ca aceștia să nu producă, prepare sau depoziteze în alte părți decât în legătură cu locul de vânzare sau să nu importe astfel de produse dintr-o țară terță, sau să nu fi subcontractat astfel de activități unei terțe părți.

(3) Statele membre numesc o autoritate sau aprobă un organism pentru primirea notificărilor.

(4) Statele membre se asigură că operatorii care respectă dispozițiile prezentului regulament și plătesc o sumă rezonabilă drept contribuție la cheltuielile de control au dreptul să facă obiectul sistemului de control.

(5) Autoritățile și organismele de control mențin o listă actualizată conținând numele și adresele operatorilor ce fac obiectul controlului. Această listă este pusă la dispoziție părților interesate.

(6) În conformitate cu procedura menționată la articolul 37 alineatul (2), Comisia adoptă normele de punere în aplicare pentru furnizarea de detalii privind procedura de notificare și înaintare menționată la alineatul (1) din prezentul articol, în special privind informațiile incluse în notificarea menționată la alineatul (1) litera (a) din prezentul articol.

Articolul 29

Documente justificative

(1) Autoritățile și organismele de control menționate la articolul 27 alineatul (4) furnizează documente justificative oricărui operator care face obiectul controalelor acestora și care, în sfera activităților sale, respectă cerințele impuse prin prezentul regulament. Documentele justificative permit cel puțin identificarea operatorului și tipul sau gama de produse, precum și perioada de valabilitate.

(2) Operatorul verifică documentele justificative ale furnizorilor săi.

(3) Forma documentelor justificative menționate la alineatul (1) este elaborată în conformitate cu procedura menționată la articolul 37 alineatul (2), ținând seama de avantajele certificării electronice.

Articolul 30

Măsuri adoptate în caz de încălcări și nereguli

(1) În cazul constatării unei nereguli în privința respectării exigențelor impuse prin prezentul regulament, autoritatea sau organismul de control se asigură că nu există nici o indicație privind metoda de producție ecologică în etichetarea și promovarea întregului lot sau a seriei de producție afectate de neregula în cauză, iar o astfel de măsură este proporțională cu relevanța dispozițiilor ce au fost încălcate și cu natura și circumstanțele particulare ale activităților implicate în neregula în cauză.

La constatarea unei încălcări a dispozițiilor în mod grav sau într-un mod care provoacă efecte îndelungate, autoritățile sau organismul de control interzic operatorului respectiv comercializarea produselor care menționează metoda de producție ecologică în etichetare sau promovare, pentru o perioadă ce urmează să fie stabilită împreună cu autoritatea competentă a statului membru.

(2) Informațiile privind neregulile sau încălcările ce afectează statutul ecologic al unui produs se comunică de îndată între organismele de control, autoritățile de control, autoritățile competente și statele membre în cauză și, după caz, Comisiei.

Nivelul de comunicare depinde de gravitatea și amploarea neregulii sau a încălcării constatate.

În conformitate cu procedura menționată la articolul 37 alineatul (2), Comisia poate stabili specificațiile privind forma și modalitățile unor astfel de comunicări.

Articolul 31

Schimbul de informații

În urma unei cereri, justificate în mod adecvat de necesitatea garantării faptului că un produs a fost realizat în conformitate cu dispozițiile prezentului regulament, autoritățile competente, autoritățile și organismele de control fac schimb de informații relevante cu alte autorități competente și autorități și organisme de control în privința rezultatelor controalelor efectuate. De asemenea, acestea pot face schimb de astfel de informații din proprie inițiativă.

TITLUL VI

COMERȚUL CU STATE TERȚE

Articolul 32

Importul de produse conforme

(1) Un produs importat dintr-o țară terță poate fi introdus pe piața comunitară în următoarele condiții:

- (a) produsul este conform cu exigențele impuse prin titlurile II, III și IV, precum și cu normele de punere în aplicare ce afectează producția acestuia, adoptate în conformitate cu prezentul regulament;
- (b) toți operatorii, inclusiv exportatorii, au făcut obiectul unui control efectuat de către o autoritate sau organism de control recunoscut în conformitate cu alineatul (2);
- (c) operatorii implicați sunt capabili să furnizeze în orice moment importatorilor sau autorităților naționale documentele justificative menționate la articolul 29, ce permit identificarea operatorului care a desfășurat ultima operațiune și verificarea conformității din partea operatorului cu litera (a) și (b), documentele în cauză fiind emise de către o autoritate sau un organism de control menționat la litera (b).

(2) În conformitate cu procedura menționată la articolul 37 alineatul (2), Comisia recunoaște autoritățile și organismele de control menționate la alineatul (1) litera (b) al prezentului articol, inclusiv autoritățile și organismele de control menționate la articolul 27, care sunt competente să efectueze controale și să emită documentele justificative menționate la alineatul (1) litera (c) din prezentul articol în țări terțe și stabilește lista acestor autorități și organisme de control.

Organismele de control sunt acreditate în conformitate cu versiunea comunicată cel mai recent, prin publicarea în seria C a *Jurnalului Oficial al Uniunii Europene*, a Standardului european EN 45011 sau a Ghidului ISO 65 (Cerințe generale pentru organisme ce operează sisteme de certificare de produs). Organismele de acreditare supun periodic organismele de control unor evaluări la fața locului, supravegherii și reevaluării multianuale a activităților.

La examinarea cererilor de recunoaștere, Comisia invită autoritatea sau organismul de control să furnizeze toate informațiile necesare. Comisia poate încredința experților sarcina de a

examina la fața locului normele aplicabile producției și activitățile de control desfășurate în țara terță de către autoritatea sau organismul de control vizat.

Organismele sau autoritățile de control recunoscute furnizează rapoartele de evaluare emise de organismul de acreditare sau, dacă este cazul, de autoritatea competentă privind evaluarea periodică la fața locului, supravegherea și reevaluarea multianuală a activităților sale.

Pe baza rapoartelor de evaluare, Comisia, asistată de statele membre, asigură supravegherea corespunzătoare a autorităților și a organismelor de control recunoscute prin revizuirea periodică a recunoașterii acestora. Natura supravegherii este stabilită pe baza unei evaluări a riscului de apariție a neregulilor sau a încălcărilor obligațiilor prevăzute de prezentul regulament.

Articolul 33

Importul de produse ce oferă garanții echivalente

(1) Un produs importat dintr-o țară terță poate fi, de asemenea, introdus pe piața comunitară în următoarele condiții:

- (a) produsul a fost realizat în conformitate cu normele aplicabile producției echivalente cu cele menționate în titlurile III și IV;
- (b) operatorii au făcut obiectul unor măsuri de control echivalente ca eficiență cu cele menționate în titlul V, iar aceste măsuri de control sunt puse în aplicare permanent și eficient;
- (c) în toate etapele de producție, preparare și distribuție din țara terță, activitățile operatorilor s-au supus unui sistem de control recunoscut în conformitate cu alineatul (2) sau unei autorități sau organism de control recunoscut în conformitate cu alineatul (3);
- (d) conformitatea produsului este dovedită printr-un certificat de inspecție emis de către autoritățile competente, autoritățile sau organismele de control din țara terță recunoscute în conformitate cu alineatul (2) sau de către o autoritate sau organism de control recunoscut în conformitate cu alineatul (3), ce confirmă conformitatea produsului cu dispozițiile prezentului alineat.

Originalul certificatului menționat în prezentul alineat însoțește bunurile la exploatarea primului destinatar; după aceea, importatorul trebuie să păstreze certificatul la dispoziția autorităților sau a organismelor de control cel puțin doi ani.

(2) În conformitate cu procedura menționată la articolul 37 alineatul (2), Comisia recunoaște țările terțe al căror sistem de producție este conform cu principiile și normele aplicabile producției echivalente cu cele prevăzute în titlurile II, III și IV și ale căror măsuri de control au o eficiență echivalentă cu cele impuse prin titlul V și întocmește o listă a acestor țări. Evaluarea

echivalenței ține cont de orientările generale din *Codex Alimentarius* CAC/GL 32.

La examinarea cererilor de recunoaștere, Comisia invită țara terță să furnizeze toate informațiile necesare. Comisia poate încredința experților sarcina de a examina la fața locului normele aplicabile producției și activitățile de control desfășurate în țara terță vizată.

În fiecare an până la data de 31 martie, țările terțe recunoscute trimit Comisiei un raport anual concis privind punerea în aplicare și impunerea măsurilor de control stabilite în țările terțe.

Pe baza informațiilor incluse în aceste rapoarte anuale, Comisia, asistată de statele membre, asigură supravegherea corespunzătoare a țărilor terțe recunoscute, prin revizuirea periodică a recunoașterii acestora. Natura supravegherii este stabilită pe baza unei evaluări a riscului de apariție a neregulilor sau a încălcărilor obligațiilor prevăzute de prezentul regulament.

(3) Pentru produsele ce nu au fost importate în conformitate cu articolul 32 și nu au fost importate dintr-o țară terță ce este recunoscută conform alineatului (2) din prezentul articol, în conformitate cu procedura menționată la articolul 37 alineatul (2), Comisia poate recunoaște autoritățile și organismele de control, inclusiv autoritățile și organismele de control menționate la articolul 27, competente să efectueze controale și să emită certificate în țări terțe în sensul alineatului (1) și întocmește o listă a unor astfel de autorități și organisme de control. Evaluarea echivalenței ține cont de orientările generale din *Codex Alimentarius* CAC/GL 32.

Comisia examinează orice cerere de recunoaștere depusă de către o autoritate sau organism de control dintr-o țară terță.

La examinarea cererilor de recunoaștere, Comisia invită autoritatea sau organismul de control să furnizeze toate informațiile necesare. Organismul de control sau, după cum este cazul, autoritatea competentă supune periodic organismele sau autoritățile de control unor evaluări la fața locului, supravegherii și reevaluării multianuale a activităților. Comisia poate încredința experților sarcina de a examina la fața locului normele aplicabile producției și măsurile de control desfășurate în țara terță de către autoritatea sau organismul de control vizat.

Organismele sau autoritățile de control recunoscute furnizează rapoartele de evaluare emise de organismul de acreditare sau, dacă este cazul, de autoritatea competentă privind evaluarea periodică la fața locului, supravegherea și reevaluarea multianuală a activităților sale.

Pe baza acestor rapoarte de evaluare, Comisia, asistată de statele membre, asigură supravegherea corespunzătoare a autorităților și a organismelor de control recunoscute prin revizuirea periodică a recunoașterii acestora. Natura supravegherii este stabilită pe baza unei evaluări a riscului de apariție a neregulilor sau a încălcărilor obligațiilor prevăzute de prezentul regulament.

TITLUL VII

DISPOZIȚII FINALE ȘI TRANZITORII

Articolul 34

Libera circulație a produselor ecologice

(1) Autoritățile competente, autoritățile și organismele de control nu pot, din motive legate de metoda de producție, etichetare sau prezentare a acestei metode, să interzică sau să restricționeze comercializarea produselor economice controlate de către o altă autoritate sau un alt organism de control amplasat în alt stat membru, dacă aceste produse întrunesc exigențele impuse prin prezentul regulament. În special, nu se pot impune controale suplimentare sau obligații fiscale suplimentare celor prevăzute în titlul V din prezentul regulament.

(2) Statele membre pot aplica pe propriul teritoriu norme mai stricte în privința producției vegetale și animale ecologice, atunci când aceste norme sunt de asemenea aplicabile producției neecologice și cu condiția să fie în conformitate cu dreptul comunitar și să nu interzică sau să restricționeze comercializarea de produse ecologice produse în afara teritoriului statului membru vizat.

Articolul 35

Transmiterea informațiilor către Comisie

Statele membre transmit periodic Comisiei următoarele informații:

- (a) numele și adresele autorităților competente și, după caz, numerele de cod și marcasele de conformitate;
- (b) lista autorităților și a organismelor de control și numerele acestora de cod, precum și, după caz, marcasele de conformitate ale acestora. Comisia publică în mod periodic lista autorităților și a organismelor de control.

Articolul 36

Informații statistice

Statele membre transmit Comisiei informații statistice necesare pentru punerea în aplicare a dispozițiilor prezentului regulament, precum și pentru monitorizarea ulterioară a acestora. Informațiile statistice sunt definite în contextul programului statistic comunitar.

Articolul 37

Comitetul pentru producție ecologică

- (1) Comisia este sprijinită de către un comitet de reglementare privind producția ecologică.
- (2) În cazul în care se face trimitere la prezentul alineat, se aplică articolele 5 și 7 din Decizia 1999/468/CE.

Perioada prevăzută la articolul 5 alineatul (6) din Decizia 1999/468/CE se stabilește la trei luni.

Articolul 38

Norme de punere în aplicare

În conformitate cu procedura menționată la articolul 37 alineatul (2) și respectând obiectivele și principiile prevăzute în titlul II, Comisia adoptă norme detaliate pentru punerea în aplicare a prezentului regulament. Acestea cuprind, în special, următoarele:

- (a) norme detaliate privind normele aplicabile producției prevăzute în titlul III, în special privind cerințele și condițiile specifice ce trebuie respectate de către operatori;
- (b) norme detaliate privind normele de etichetare prevăzute în titlul IV;
- (c) norme detaliate privind sistemul de control înființat conform titlului IV, în special privind cerințele minime de control, supraveghere și audit, criteriile specifice pentru delegarea de sarcini către organisme de control private și criteriile pentru aprobarea și retragerea autorizării unor astfel de organisme, precum și documentele justificative menționate la articolul 29;
- (d) norme detaliate privind normele de import din țări terțe prevăzute în titlul VI, în special privind criteriile și procedurile ce trebuie urmate în vederea recunoașterii în conformitate cu articolele 32 și 33 a țărilor terțe și a organismelor de control, inclusiv publicarea listelor privind țările terțe și organismele de control recunoscute, precum și cele privind certificatul menționat la articolul 33 alineatul (1) litera (d), ținând seama de avantajele certificării electronice;
- (e) norme detaliate privind libera circulație a produselor ecologice prevăzute în articolul 34 și transmiterea de informații către Comisie prin articolul 35.

Articolul 39

Abrogarea Regulamentului (CEE) nr. 2092/91

- (1) Regulamentul (CEE) nr. 2092/91 se abrogă începând cu 1 ianuarie 2009.
- (2) Trimiterile la Regulamentul (CEE) nr. 2092/91 abrogat se interpretează ca trimiteri la prezentul regulament.

Articolul 40

Măsuri tranzitorii

După caz, se adoptă măsuri de facilitare a tranziției de la normele prevăzute în Regulamentul (CEE) nr. 2092/91 la cele stabilite în prezentul regulament, în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 37 alineatul (2).

*Articolul 41***Prezentarea unui raport către Consiliu**

(1) Până la 31 decembrie 2011, Comisia prezintă un raport Consiliului.

(2) Raportul analizează, în special, experiența acumulată prin punerea în aplicare a prezentului regulament și examinează în special următoarele aspecte:

- (a) domeniul de aplicare și, în special, produsele alimentare ecologice pregătite de către colectivități;
- (b) interzicerea utilizării de OMG-uri, inclusiv disponibilitatea produselor ce nu au fost realizate de către OMG-uri, declarația vânzătorului, fezabilitatea pragurilor specifice de toleranță și impactul acestora asupra sectorului ecologic;
- (c) funcționarea pieței interne și a sistemelor de control, evaluând în mod special dacă practicile stabilite nu conduc către o concurență neloială sau impun bariere producției și comercializării de produse ecologice.

(3) Dacă este necesar, Comisia anexează la raportul respectiv propuneri corespunzătoare.

*Articolul 42***Intrarea în vigoare și punerea în aplicare**

Prezentul regulament intră în vigoare în a șaptea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

În cazul în care nu sunt prevăzute norme detaliate aplicabile producției anumitor specii de animale, anumitor plante acvatice și anumitor microalge, se aplică normele prevăzute la articolul 23, pentru etichetare, și în titlul V, pentru controale. Până la includerea normelor detaliate aplicabile producției, se aplică normele naționale sau, în lipsa acestora, standardele private acceptate sau recunoscute de către statele membre.

Se aplică de la 1 ianuarie 2009.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Luxemburg, 28 iunie 2007.

Pentru Consiliu

Președintele

S. GABRIEL

ANEXĂ

TERMENI MENȚIONAȚI LA ARTICOLUL 23 ALINEATUL (1)

BG:	биологичен;
ES:	ecológico, biológico;
CS:	ekologické, biologické;
DA:	økologisk;
DE:	ökologisch, biologisch;
ET:	mahe, ökoloogiline;
EL:	βιολογικό;
EN:	organic;
FR:	biologique;
GA:	orgánach;
IT:	biologico;
LV:	bioloģisks, ekoloģisks;
LT:	ekologiškas;
LU:	biologesch;
HU:	ökológiai;
MT:	organiku;
NL:	biologisch;
PL:	ekologiczne;
PT:	biológico;
RO:	ecologic;
SK:	ekologické, biologické;
SL:	ekološki;
FI:	luonnonmukainen;
SV:	ekologisk.

II

(Acte adoptate în temeiul Tratatelor CE/Euratom a căror publicare nu este obligatorie)

DECIZII

CONSILIU ȘI COMISIE

DECIZIA CONSILIULUI ȘI A COMISIEI

din 25 iunie 2007

privind semnarea, în numele Comunității Europene și al Comunității Europene a Energiei Atomice, precum și aplicarea provizorie a Acordului de cooperare științifică și tehnologică dintre Comunitatea Europeană, pe de o parte, și Confederația Elvețiană, pe de altă parte

(2007/502/CE, Euratom)

CONSILIUL UNIUNII EUROPENE ȘI COMISIA COMUNITĂȚILOR EUROPENE,

DECID:

având în vedere Tratatul de instituire a Comunității Europene, în special articolul 170 coroborat cu articolul 300 alineatul (2) primul paragraf prima teză,

având în vedere Tratatul de instituire a Comunității Europene a Energiei Atomice, în special articolul 101 alineatul (2),

având în vedere propunerea Comisiei,

întrucât:

- (1) Comisia a negociat, în numele Comunităților, un Acord de cooperare științifică și tehnologică între Comunitatea Europeană și Comunitatea Europeană a Energiei Atomice, pe de o parte, și Confederația Elvețiană, pe de altă parte, care prevede de asemenea aplicarea provizorie a acordului începând cu 1 ianuarie 2007. Aplicarea provizorie urmează să permită entităților elvețiene să participe la primele cereri de propuneri deschise în al șaptelea Program-cadru.

- (2) Acordul a fost parafat la 27 februarie 2007.

- (3) Acordul ar trebui semnat și aplicat cu titlu provizoriu până la finalizarea procedurilor pentru încheierea sa formală,

Articolul 1

- (1) Prin prezenta decizie se aprobă, în numele Comunității Europene și al Comunității Europene a Energiei Atomice, semnarea Acordului privind cooperarea științifică și tehnologică între Comunitatea Europeană și Comunitatea Europeană a Energiei Atomice, pe de o parte, și Confederația Elvețiană, pe de altă parte, împreună cu Actul final, sub rezerva încheierii acordului respectiv.

- (2) Textul acordului se atașează la prezenta decizie.

Articolul 2

- (1) Președintele Consiliului este autorizat să desemneze persoana sau persoanele împuternicite să semneze acordul și actul final în numele Comunității Europene, sub rezerva încheierii acordului respectiv.

- (2) Președintele Comisiei este autorizat prin prezenta să desemneze persoana sau persoanele împuternicite să semneze acordul și actul final în numele Comunității Europene a Energiei Atomice, sub rezerva încheierii acordului respectiv.

Articolul 3

Acordul de cooperare științifică și tehnologică dintre Comunitatea Europeană și Comunitatea Europeană a Energiei Atomice, pe de o parte, și Confederația Elvețiană, pe de altă parte, se aplică provizoriu.

Articolul 4

(1) Comisia adoptă poziția pe care Comunitățile urmează să o exprime în cadrul Comitetului de cercetare Elveția/Comunități, instituit prin articolul 10 din Acordul-cadru de cooperare științifică și tehnologică între Comunitățile Europene și Confederația Elvețiană ⁽¹⁾ cu privire la deciziile adoptate în temeiul articolului 2 alineatul (1) din acord privind aplicabilitatea în Elveția a normelor de instituire a structurilor juridice constituite în temeiul articolelor 169 și 171 din Tratatul CE.

(2) Comisia adoptă poziția pe care Comunitățile urmează să o exprime în cadrul Comitetului de cercetare Elveția/Comunități, instituit prin articolul 10 din Acordul-cadru de cooperare științifică și tehnologică între Comunitățile Europene și Confederația Elvețiană cu privire la deciziile adoptate în temeiul articolului 6 alineatele (2) și (3) din acord privind identificarea

regiunilor din Elveția care pot fi regiuni eligibile pentru a beneficia de acțiunile de cercetare în cadrul programului de lucru „Potențial de cercetare” din programul specific „Capacități”.

Articolul 5

Prezenta decizie se publică în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Adoptată la Luxemburg, 25 iunie 2007.

Pentru Consiliu

Președintele

A. SCHAVAN

Pentru Comisie

Președintele

José Manuel BARROSO

⁽¹⁾ JO L 313, 22.11.1985, p. 6.

ACORD**privind cooperarea științifică și tehnologică între Comunitatea Europeană și Comunitatea Europeană a Energiei Atomice, pe de o parte, și Confederația Elvețiană, pe de altă parte**

CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

în numele Comunității Europene,

și

COMISIA COMUNITĂȚILOR EUROPENE

(denumită în continuare „Comisia”),

în numele Comunității Europene a Energiei Atomice,

denumite în continuare în mod colectiv „Comunitățile”,

pe de o parte,

și

CONSILIUL FEDERAL ELVEȚIAN,

în numele Confederației Elvețiene, denumită în continuare „Elveția”,

pe de altă parte,

denumite în continuare „părțile”,

AVÂND ÎN VEDERE CĂ o relație strânsă între Elveția și Comunități este în avantajul ambelor părți;

AVÂND ÎN VEDERE CĂ Comunitățile și Elveția acordă importanță cercetării științifice și tehnice și sunt reciproc interesate să coopereze în acest domeniu în vederea unei mai bune exploatare a resurselor și pentru a evita duplicatele inutile;

ÎNTRUCÂT Elveția și Comunitățile realizează în prezent programe de cercetare în diverse domenii de interes comun;

ÎNTRUCÂT Comunitățile și Elveția sunt interesate să coopereze în cadrul acestor programe în beneficiul reciproc;

AVÂND ÎN VEDERE CĂ părțile sunt interesate să încurajeze accesul reciproc al entităților lor de cercetare la activități de cercetare și dezvoltare tehnologică în Elveția, pe de o parte, și la programele-cadru ale Comunităților pentru cercetare și dezvoltare tehnologică, pe de altă parte;

ÎNTRUCÂT Comunitatea Europeană a Energiei Atomice și Elveția au încheiat în 1978 un acord de cooperare în domeniul fuziunii termonucleare controlate și al fizicii plasmei (denumit în continuare „acordul privind fuziunea nucleară”);

ÎNTRUCÂT părțile au încheiat la 8 ianuarie 1986 un Acord-cadru de cooperare științifică și tehnică, intrat în vigoare la 17 iulie 1987 (denumit în continuare „acordul-cadru”);

AVÂND ÎN VEDERE CĂ articolul 6 din acordul-cadru stipulează că cooperarea vizată de acordul-cadru este pusă în aplicare prin acorduri corespunzătoare;

ÎNTRUCÂT Comunitățile și Elveția au semnat la 16 ianuarie 2004 un acord de cooperare științifică și tehnologică ⁽¹⁾, care a fost aplicat provizoriu de la 1 ianuarie 2004 și care a intrat în vigoare la 16 mai 2006;

⁽¹⁾ JO L 32, 5.2.2004, p. 22.

AVÂND ÎN VEDERE că articolul 9 alineatul (2) din acord prevede reînnoirea acordului în vederea participării la noi programe-cadru multianuale de cercetare și de dezvoltare tehnologică, în condiții stabilite de comun acord;

ÎNTRUCÂT al șaptelea Program-cadru al Comunității Europene pentru cercetare, dezvoltare tehnologică și demonstrație (2007-2013) (denumit în continuare „al șaptelea Program-cadru al CE”) a fost adoptat prin Decizia nr. 1982/2006/CE ⁽¹⁾, prin Regulamentul (CE) nr. 1906/2006 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽²⁾ și prin Deciziile 2006/971/CE ⁽³⁾, 2006/972/CE ⁽⁴⁾, 2006/973/CE ⁽⁵⁾, 2006/974/CE ⁽⁶⁾ și 2006/975/CE ⁽⁷⁾ ale Consiliului, iar al șaptelea Program-cadru al Comunității Europene a Energiei Atomice (Euratom) pentru activități de cercetare și de formare în domeniul nuclear (2007-2011), care contribuie de asemenea la crearea Spațiului de Cercetare European, a fost adoptat prin Decizia 2006/970/Euratom a Consiliului ⁽⁸⁾, Regulamentul (Euratom) nr. 1908/2006 ⁽⁹⁾ și Deciziile 2006/976/Euratom ⁽¹⁰⁾ și 2006/977/Euratom ⁽¹¹⁾ ale Consiliului (denumite în continuare „al șaptelea Program-cadru al CE și al șaptelea Program-cadru al Euratom”);

ÎNTRUCÂT, fără a aduce atingere dispozițiilor din tratatele de instituire ale Comunităților, prezentul acord și toate activitățile întreprinse în cadrul său nu afectează în nici un fel capacitatea statelor membre de a întreprinde activități bilaterale cu Elveția în domeniul științei, al tehnologiei, al cercetării și al dezvoltării și de a încheia, după caz, acorduri în acest scop,

CONVIN DUPĂ CUM URMEAȘ:

Articolul 1

Obiectul acordului

(1) Forma și modalitățile de participare a Elveției la punerea în aplicare a celui de-al șaptelea Program-cadru al CE și a celui de-al șaptelea Program-cadru al Euratom în integralitatea lor sunt definite de prezentul acord, fără a aduce atingere dispozițiilor acordului privind fuziunea nucleară.

fi titulară de drepturi și obligații de orice natură. Acestea includ, *inter alia*, universități, organisme de cercetare, întreprinderi industriale, inclusiv întreprinderile mici și mijlocii, și persoane fizice.

Articolul 2

Forme și mijloace de cooperare

Entitățile juridice stabilite în Elveția pot participa la toate programele specifice din al șaptelea Program-cadru al CE și al șaptelea Program-cadru al Euratom.

Cooperarea îmbracă următoarele forme:

(2) Entitățile juridice elvețiene pot participa la toate activitățile Centrului Comun de Cercetare al Comunităților, în măsura în care această participare nu este reglementată la alineatul (1).

1. Participarea entităților juridice stabilite în Elveția la toate programele specifice adoptate în al șaptelea Program-cadru al CE și al șaptelea Program-cadru al Euratom, în conformitate cu termenii și condițiile prevăzute în normele de participare a întreprinderilor, centrelor de cercetare și universităților la activități de cercetare, dezvoltare tehnologică și demonstrație din Comunitatea Europeană și la activități de cercetare și formare în cadrul Comunității Europene a Energiei Atomice.

(3) Entitățile juridice stabilite în Comunități, inclusiv Centrul Comun de Cercetare, pot participa la programe și/sau proiecte de cercetare în Elveția pe teme echivalente cu cele din al șaptelea Program-cadru al CE și al șaptelea Program-cadru al Euratom.

(4) În sensul prezentului acord, prin „entitate juridică” se înțelege o persoană fizică sau juridică înființată în conformitate cu legislația națională aplicabilă în locul său de stabilire sau cu dreptul comunitar, având personalitate juridică și capacitatea de a

În cazul în care Comunitatea adoptă dispoziții pentru punerea în aplicare a articolelor 169 și 171 din Tratatul de instituire a Comunității Europene, Elveția are dreptul să participe la structurile juridice create în temeiul acestor

⁽¹⁾ JO L 412, 30.12.2006, p. 1.

⁽²⁾ JO L 391, 30.12.2006, p. 1.

⁽³⁾ JO L 400, 30.12.2006, p. 86.

⁽⁴⁾ JO L 400, 30.12.2006, p. 243.

⁽⁵⁾ JO L 400, 30.12.2006, p. 272.

⁽⁶⁾ JO L 400, 30.12.2006, p. 299.

⁽⁷⁾ JO L 400, 30.12.2006, p. 368.

⁽⁸⁾ JO L 400, 30.12.2006, p. 60.

⁽⁹⁾ JO L 400, 30.12.2006, p. 1.

⁽¹⁰⁾ JO L 400, 30.12.2006, p. 404.

⁽¹¹⁾ JO L 400, 30.12.2006, p. 434.

dispoziții, sub rezerva normelor care urmează să fie adoptate pentru stabilirea acestor structuri juridice și cu condiția ca aceste norme să fie aplicabile în Elveția. Comitetul de cercetare Elveția/Comunități ia decizia privind aplicabilitatea acestor norme în Elveția.

Entitățile juridice stabilite în Elveția sunt eligibile pentru participarea la acțiuni indirecte în temeiul articolelor 169 și 171 din Tratatul de instituire a Comunității Europene.

2. Contribuția financiară a Elveției la bugetele programelor adoptate pentru punerea în aplicare a celui de-al șaptelea Program-cadru al CE și a celui de-al șaptelea Program-cadru al Euratom, în condițiile definite la articolul 5 alineatul (2).
3. Participarea entităților juridice stabilite în Comunități la programele și/sau proiectele de cercetare elvețiene stabilite de Consiliul Federal pe teme echivalente celor din al șaptelea Program-cadru al CE și din al șaptelea Program-cadru al Euratom, în conformitate cu termenii și condițiile prevăzute de reglementările elvețiene aplicabile și cu acordul partenerilor din proiectul specific și al autorității de gestionare a programului elvețian respectiv. Entitățile juridice stabilite în Comunități, care participă la programe și/sau proiecte de cercetare elvețiene își suportă propriile cheltuieli, inclusiv partea lor din costurile generale administrative și de gestionare ale proiectului.
4. Pe lângă transmiterea în timp real de informații și de documente privind punerea în aplicare a celui de-al șaptelea Program-cadru al CE și a celui de-al șaptelea Program-cadru al Euratom și a programelor și/sau proiectelor elvețiene, cooperarea dintre părți poate îmbrăca următoarele forme și modalități:
 - (a) schimburi de vederi periodice privind orientările, prioritățile și planurile privind politicile de cercetare în Elveția și în Comunități;
 - (b) schimburi de vederi privind perspectivele și dezvoltarea cooperării;
 - (c) schimburi, în timp real, de informații privind implementarea programelor și proiectelor de cercetare în Elveția și în Comunități și rezultatele activităților întreprinse în temeiul prezentului acord;
 - (d) reuniuni comune;
 - (e) vizite și schimburi de cercetători, ingineri și tehnicieni;
 - (f) contacte și evaluare periodică a activității între șefii de programe sau proiecte din Elveția și din Comunități;
 - (g) participarea experților la seminarii, simpozioane și ateliere.

Articolul 3

Adaptarea

Cooperarea poate fi adaptată și extinsă în orice moment printr-un acord reciproc între părți.

Articolul 4

Drepturi și obligații privind proprietatea intelectuală

(1) Sub rezerva anexei A și a dreptului aplicabil, entitățile juridice stabilite în Elveția care participă la programele de cercetare comunitare au, în ceea ce privește proprietatea, utilizarea, diseminarea de informații și proprietatea intelectuală care decurg din această participare, aceleași drepturi și obligații ca și entitățile juridice stabilite în Comunități. Această dispoziție nu se aplică rezultatelor obținute în cadrul unor proiecte lansate înainte de aplicarea provizorie a prezentului acord.

(2) Sub rezerva anexei A și a dreptului aplicabil, entitățile juridice stabilite în Comunități care participă la programele și/sau proiectele de cercetare elvețiene, în conformitate cu articolul 2 alineatul (3) au, în ceea ce privește proprietatea, utilizarea, diseminarea de informații și proprietatea intelectuală care decurg din această participare, aceleași drepturi și obligații ca și entitățile juridice stabilite în Elveția, care participă la programele și/sau proiectele în cauză.

Articolul 5

Dispoziții financiare

(1) Angajamentele asumate de Comunități în temeiul celui de-al șaptelea Program-cadru al CE și al celui de-al șaptelea Program cadru al Euratom înainte de aplicarea provizorie a prezentului acord – precum și plățile rezultate din aceste angajamente – nu dau naștere la nicio contribuție din partea Elveției. Contribuția financiară a Elveției legată de participarea sa la punerea în aplicare a celui de-al șaptelea Program-cadru al CE și a celui de-al șaptelea Program-cadru al Euratom se fixează proporțional și suplimentar față de cuantumul disponibil în fiecare an de la bugetul general al Uniunii Europene pentru credite de angajament destinate să răspundă obligațiilor financiare ale Comisiei, care decurg din activitățile necesare pentru punerea în aplicare, gestionarea și exploatarea programelor și activităților cuprinse de prezentul acord.

(2) Factorul de proporționalitate care determină contribuția Elveției la al șaptelea Program-cadru al CE și la al șaptelea Program-cadru al Euratom, cu excepția programului privind fuziunea nucleară, se obține prin stabilirea raportului dintre produsul intern brut al Elveției, la prețul pieței, și suma produselor interne brute, la prețul pieței, ale statelor membre ale Uniunii Europene. Contribuția Elveției la programul privind fuziunea nucleară se calculează în continuare în conformitate cu

acordul respectiv. Aceste rapoarte se calculează în conformitate cu ultimele date statistice Eurostat, disponibile în momentul publicării proiectului preliminar de buget al Uniunii Europene pentru anul respectiv.

(3) Normele care reglementează contribuția financiară a Elveției sunt prevăzute la anexa B.

Articolul 6

Comitetul de cercetare Elveția/Comunități

(1) Comitetul de cercetare Elveția/Comunități, instituit prin acordul-cadru, examinează, evaluează și asigură punerea în aplicare corespunzătoare a prezentului acord. Orice aspecte care derivă din punerea în aplicare sau interpretarea prezentului acord sunt supuse atenției acestui comitet.

(2) Comitetul poate determina, la cererea Elveției, regiunile din Elveția care îndeplinesc criteriile prevăzute la articolul 5 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 1083/2006 al Consiliului⁽¹⁾ și care, prin urmare, pot fi regiuni eligibile beneficiare ale acțiunilor de cercetare din cadrul programului de lucru „Potențial de cercetare” din programul specific „Capacități”.

(3) Comitetul poate decide modificarea trimiterilor la actele comunitare menționate în anexa C.

Articolul 7

Participare

(1) Fără a aduce atingere dispozițiilor articolului 4, entitățile juridice stabilite în Elveția care participă la al șaptelea Program-cadru al CE și la al șaptelea Program-cadru al Euratom au aceleași drepturi și obligații contractuale ca și entitățile stabilite în Comunități.

(2) Pentru entitățile juridice stabilite în Elveția, condițiile și normele aplicabile pentru depunerea și evaluarea propunerilor, precum și pentru atribuirea și încheierea de acorduri și/sau contracte de finanțare de la programele comunitare sunt aceleași cu cele aplicabile acordurilor și/sau contractelor de finanțare încheiate în cadrul aceluiași program cu entități juridice stabilite în Comunități.

(3) Entitățile juridice stabilite în Elveția sunt eligibile pentru împrumuturi acordate de BEI în sprijinul obiectivelor de cercetare stabilite pentru al șaptelea Program-cadru al CE.

(4) Un număr corespunzător de experți elvețieni este luat în considerație la selecția evaluatorilor sau a experților din cadrul programelor comunitare de cercetare și dezvoltare tehnologică, având în vedere abilitățile și cunoștințele necesare pentru îndeplinirea sarcinilor care li se atribuie.

(5) Fără a aduce atingere dispozițiilor articolului 1 alineatul (3), articolului 2 alineatul (3) și articolului 4 alineatul (2) și fără a

⁽¹⁾ JO L 210, 31.7.2006, p. 25.

aduce atingere normelor și regulamentelor de procedură existente, entitățile juridice stabilite în Comunități pot participa în conformitate cu normele și condițiile aplicabile partenerilor elvețieni la programele și/sau proiectele din cadrul programelor de cercetare elvețiene menționate la articolul 2 alineatul (3). Autoritățile elvețiene pot condiționa participarea la un proiect a uneia sau mai multor entități juridice stabilite în Comunități de participarea a cel puțin unei entități elvețiene.

Articolul 8

Mobilitate

Fiecare parte se angajează, în conformitate cu normele și regulamentele în vigoare, să garanteze intrarea și sejurul – în măsura în care acest lucru este indispensabil bunei desfășurări a activității în cauză – a unui număr limitat de cercetători care participă, în Elveția și în Comunități, la activitățile prevăzute de prezentul acord.

Articolul 9

Revizuire și colaborare viitoare

(1) În cazul în care Comunitățile decid revizuirea sau extinderea programelor lor de cercetare, prezentul acord poate fi revizuit sau extins în condiții stabilite de comun acord. Părțile fac schimb de informații și vederi privind revizuirea sau extinderea avută în vedere, precum și privind orice chestiune care afectează direct sau indirect cooperarea Elveției în domeniile prevăzute în al șaptelea Program-cadru al CE și al șaptelea Program-cadru al Euratom. Elveției i se notifică, în termen de două săptămâni de la adoptarea lor de către Comunități, conținutul exact al programelor revizuite sau extinse. În caz de revizuire sau extindere a programelor de cercetare, Elveția poate denunța prezentul acord cu un preaviz de șase luni. Părțile își notifică orice intenție de a denunța sau de a extinde prezentul acord în termen de trei luni de la adoptarea deciziei de către Comunități.

(2) În cazul în care Comunitățile adoptă noi programe-cadru multianuale de cercetare și dezvoltare tehnologică, prezentul acord poate fi reînnoit sau renegociat în condițiile stabilite de comun acord de către părți. Părțile schimbă informații și vederi prin intermediul Comitetului de cercetare Elveția/Comunități cu privire la pregătirea programelor în cauză sau a altor activități de cercetare curente sau viitoare.

Articolul 10

Relația cu alte acorduri internaționale

(1) Dispozițiile prezentului acord se aplică fără a aduce atingere avantajelor prevăzute în alte acorduri internaționale la care este ținută una din părți și sunt rezervate doar entităților juridice stabilite pe teritoriul acestei părți.

(2) O entitate juridică stabilită în altă țară asociată la al șaptelea Program-cadru al CE (stat asociat) are aceleași drepturi și obligații în temeiul prezentului acord ca și entitățile juridice stabilite într-un stat membru cu condiția ca statul asociat în care entitatea s-a stabilit să fie de acord să confere entităților juridice din Elveția aceleași drepturi și obligații.

Articolul 11

Domeniul de aplicare teritorial

Prezentul acord se aplică, pe de o parte, teritoriilor în care sunt aplicabile tratatele de instituire a Comunităților și în condițiile prevăzute de respectivele tratate, și teritoriului Elveției, pe de altă parte.

Articolul 12

Anexe

Anexele A, B și C fac parte integrantă din prezentul acord.

Articolul 13

Modificare și denunțare

(1) Prezentul acord se aplică pe durata celui de-al șaptelea Program-cadru al CE și a celui de-al șaptelea Program-cadru al Euratom.

(2) Prezentul acord nu poate fi modificat decât în scris cu acordul comun al părților. Procedura de intrare în vigoare a modificărilor este aceeași cu cea aplicabilă prezentului acord.

(3) Fiecare dintre părți poate denunța în orice moment prezentul acord, cu un preaviz scris de șase luni.

(4) Proiectele și activitățile în curs la momentul denunțării și/sau al expirării prezentului acord continuă până la finalizarea lor în condițiile stabilite de prezentul acord. Părțile reglementează de comun acord orice alte consecințe ale denunțării.

Articolul 14

Intrarea în vigoare și aplicarea provizorie

(1) Prezentul acord este ratificat și încheiat de către părți în conformitate cu normele lor respective. El intră în vigoare la data ultimei notificări privind îndeplinirea procedurilor necesare în acest scop. Acordul se aplică provizoriu de la 1 ianuarie 2007.

(2) În cazul în care una dintre părți o informează pe cealaltă că nu încheie acordul, se convine după cum urmează:

- Comunitățile rambursează Elveției contribuția acesteia la bugetul general al Uniunii Europene, prevăzută la articolul 2 alineatul (2);
- cu toate acestea, fondurile pe care Comunitățile le-au angajat pentru participarea la acțiuni indirecte a entităților juridice stabilite în Elveția, inclusiv rambursările prevăzute la articolul 2 alineatul (1), se deduc de către Comunități din rambursarea menționată anterior;
- proiectele și activitățile lansate în timpul aplicării provizorii și încă în derulare în momentul notificării menționate continuă până la încheierea lor în condițiile prevăzute de prezentul acord.

Prezentul acord se întocmește în dublu exemplar în limbile bulgară, cehă, daneză, engleză, estonă, finlandeză, franceză, germană, greacă, italiană, letonă, lituaniană, maghiară, malteză, neerlandeză, polonă, portugheză, română, slovacă, slovenă, spaniolă și suedeză, fiecare dintre aceste texte fiind autentic.

Съставено в Люксембург на двадесет и пети юни две хиляди и седма година.

Hecho en Luxemburgo, el veinticinco de junio de dos mil siete.

V Lucemburku dne dvacátého pátého června dva tisíce sedm.

Udfærdiget i Luxembourg den femogtyvende juni to tusind og syv.

Geschehen zu Luxemburg am fünfundzwanzigsten Juni zweitausendsieben.

Kahe tuhande seitsmenda aasta juunikuu kahekümne viiendal päeval Luxembourgis.

Έγινε στο Λουξεμβούργο, στις είκοσι πέντε Ιουνίου δύο χιλιάδες επτά.

Done at Luxembourg, on the twenty-fifth day of June in the year two thousand and seven.

Fait à Luxembourg, le vingt-cinq juin deux mille sept.

Fatto a Lussemburgo, addì venticinque giugno duemilasette.

Luksemburgā, divtūkstoš septītā gada divdesmit piektajā jūnijā.

Priimta du tūkstančiai septintųjų metų birželio dvidešimt penktą dieną Liuksemburge.

Kelt Luxembourgban, a kettőezer-hetedik év június havának huszonötödik napján.

Magħmul fil-Lussemburgu, fil-hamsa u ghoxrin jum ta' Ġunju tas-sena elfejn u sebgha.

Gedaan te Luxemburg, de vijfentwintigste juni tweeduizend zeven.

Sporządzono w Luksemburgu dnia dwudziestego piątego czerwca roku dwa tysiące siódmego.

Feito no Luxemburgo, em vinte e cinco de Junho de dois mil e sete.

Adoptat la Luxemburg, douăzeci și cinci iunie două mii șapte.

V Luxemburgu dňa dvadsiateho plateho júna dvetisícšedem.

V Luxembourggu, petindvajsetega junija leta dva tisoč sedem.

Tehty Luxemburgissa kahdentenakymmenentenäviidentenä päivänä kesäkuuta vuonna kaksi-tuhattaseitsemän.

Som skedde i Luxemburg den tjugofemte juni tjugohundrasju.

За Европейската общност
 Por la Comunidad Europea
 Za Evropské společenství
 For Det Europæiske Fællesskab
 Für die Europäische Gemeinschaft
 Euroopa Ühenduse nimel
 Για την Ευρωπαϊκή Κοινότητα
 For the European Community
 Pour la Communauté européenne
 Per la Comunità europea
 Eiropas Kopienas vārdā
 Europs bendrijos vardu
 Az Európai Közösség részéről
 Ghall-Komunità Ewropea
 Voor de Europese Gemeenschap
 W imieniu Wspólnoty Europejskiej
 Pela Comunidade Europeia
 Pentru Comunitatea Europeană
 Za Európske spoločenstvo
 Za Evropsko skupnost
 Euroopan yhteisön puolesta
 För Europeiska gemenskapen

За Европейската общност за атомна енергия
 Por la Comunidad Europea de la Energía Atómica
 Za Evropské společenství pro atomovou energii
 For Det Europæiske Atomenergifællesskab
 Für die Europäische Atomgemeinschaft
 Euroopa Aatomienergiaühenduse nimel
 Για την Ευρωπαϊκή Κοινότητα Ατομικής Ενέργειας
 For the European Atomic Energy Community
 Pour la Communauté européenne de l'énergie atomique
 Per la Comunità europea dell'energia atomica
 Eiropas Atomenerģijas kopienas vārdā
 Europs atominės energijos bendrijos vardu
 Az Európai Atomenergia-közösség részéről
 Ghall-Komunità Ewropea ta' l-Energija Atomika
 W imieniu Europejskiej Wspólnoty Energii Atomowej
 Voor de Europese Gemeenschap voor Atoomenergie
 Pela Comunidade Europeia da Energia Atómica
 Pentru Comunitatea Europeană a Energiei Atomice
 Za Európske spoločenstvo pre atómovú energiu
 Za Evropsko skupnost za atomsko energijo
 Euroopan atominieneryayhteisön puolesta
 För Europeiska atomenergigemenskapen

За Конфедерация Швейцария
 Por la confederación Suiza
 Za Švýcarskou konfederaci
 For Det Schweiziske Forbund
 Für die Schweizerische Eidgenossenschaft
 Šveitsi Konföderatsiooni nimel
 Για την Ελβετική Συνομοσπονδία
 For the Swiss Confederation
 Pour la Confédération suisse
 Per la Confederazione svizzera
 Šveices Konfederācijas vārdā
 Šveicarijos Konfederacijos vardu
 A Svájci Államszövetség részéről
 Ghall-Konfederazzjoni Żvizzera
 Voor de Zwitserse Bondsstaat
 W imieniu Konfederacji Szwajcarskiej
 Pela Confederação Suíça
 Pentru Confederația Elvețiană
 Za Švajčiarsku konfederáciu
 Za Švicarsko konfederacijo
 Sveitsin valaliiton puolesta
 På Schweiziska edsförbundets vägnar

ANEXA A

PRINCIPII DE ATRIBUIRE A DREPTURILOR DE PROPRIETATE INTELECTUALĂ**I. Domeniul de aplicare**

În sensul prezentului acord, „proprietate intelectuală” are sensul prevăzut la articolul 2 din Convenția de instituire a Organizației Mondiale a Proprietății Intellectuale, semnată la Stockholm la 14 iulie 1967.

În sensul prezentului acord, prin „cunoștințe” se înțeleg rezultatele, inclusiv informațiile, fie că pot fi protejate sau nu, precum și drepturile de autor sau drepturile referitoare la informațiile menționate, care rezultă din solicitarea sau din eliberarea de brevete, desene, soiuri de plante, certificate de protecție suplimentare sau de alte forme de protecție similare.

II. Drepturi de proprietate intelectuală ale entităților juridice ale părților

1. Fiecare parte se asigură că drepturile de proprietate intelectuală ale entităților juridice ale celeilalte părți care participă la activitățile desfășurate în temeiul prezentului acord și obligațiile care rezultă din această participare sunt tratate într-un mod compatibil cu convențiile internaționale relevante care se aplică părților, în special Acordul TRIPS (Acordul privind aspectele legate de comerț ale drepturilor de proprietate intelectuală administrat de Organizația Mondială a Comerțului), Convenția de la Berna (Actul de la Paris, 1971) și Convenția de la Paris (Actul de la Stockholm, 1967).
2. Entitățile juridice stabilite în Elveția care participă la acțiuni indirecte în al șaptelea Program-cadru al CE și al șaptelea Program cadru al Euratom au drepturi și obligații în materie de proprietate intelectuală în conformitate cu condițiile prevăzute de Regulamentul (CE) nr. 2321/2002 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽¹⁾, modificat prin Regulamentul (CE) nr. 1906/2006, de Regulamentul (Euratom) nr. 2322/2002 al Consiliului ⁽²⁾, modificat prin Regulamentul (Euratom) nr. 1908/2006 al Consiliului din 18 decembrie 2006 și de contractul și/sau acordul de finanțare încheiat cu Comunitatea Europeană, în conformitate cu punctul 1. În cazul în care Elveția participă la acțiuni indirecte în al șaptelea Program-cadru al CE, implementate în conformitate cu articolele 169 și 171 din Tratatul de instituire a Comunității Europene, Elveția are aceleași drepturi și obligații în materie de proprietate intelectuală ca și statele membre participante, astfel cum au fost ele stabilite prin dispozițiile corespunzătoare.
3. Entitățile juridice stabilite într-un stat membru al Uniunii Europene, care participă la programele și/sau proiectele de cercetare elvețiene, au aceleași drepturi și obligații în materie de proprietate intelectuală ca și entitățile juridice stabilite în Elveția care participă la aceste programe sau proiecte de cercetare, în conformitate cu punctul 1.

III. Drepturi de proprietate intelectuală ale părților

1. Cu excepția cazului în care părțile au convenit altfel, următoarele norme se aplică cunoștințelor create de către părți în cursul activităților desfășurate în conformitate cu articolul 2 alineatul (4) din prezentul acord:
 - (a) partea care creează cunoștințele este proprietara acestora. În situația în care nu se poate determina contribuția fiecăreia, părțile dețin în comun proprietatea asupra cunoștințelor respective;
 - (b) partea proprietară a cunoștințelor acordă celeilalte părți drepturi de acces la cunoștințe pentru realizarea activităților prevăzute la articolul 2 alineatul (4) din prezentul acord. Nu se percepe nicio taxă pentru acordarea drepturilor de acces la cunoștințe.
2. Cu excepția cazului în care părțile au convenit altfel, următoarele norme se aplică lucrărilor științifice ale părților:
 - (a) în cazul în care una dintre părți publică date, informații, rezultate tehnice sau științifice care rezultă din activitățile desfășurate în temeiul prezentului acord în reviste, articole, rapoarte și cărți, inclusiv sub formă de lucrări audiovizuale și programe de calculator, celeilalte părți i se acordă o licență mondială neexclusivă, irevocabilă, scutită de redevențe pentru traducerea, adaptarea, transmiterea și diseminarea publică a lucrărilor respective;

⁽¹⁾ JO L 355, 30.12.2002, p. 23.

⁽²⁾ JO L 335, 30.12.2002, p. 35.

- (b) toate copiile informațiilor și datelor protejate de drepturi de autor, destinate diseminării publice și produse în temeiul prezentelor dispoziții, conțin numele autorului sau al autorilor, cu excepția cazului în care un autor refuză în mod expres să fie menționat. Copiile poartă, de asemenea, o mențiune clară și vizibilă cu privire la sprijinul și cooperarea părților.
3. Cu excepția cazului în care părțile au convenit altfel, următoarele norme se aplică acelor informații ale părților care rămân confidențiale:
- (a) la momentul comunicării, către cealaltă parte, de informații referitoare la activitățile desfășurate în temeiul prezentului acord, fiecare parte identifică informațiile pe care dorește să le păstreze confidențiale;
 - (b) în scopul aplicării prezentului acord, partea destinatară poate comunica, pe propria răspundere, informații confidențiale, către organisme sau persoane aflate sub autoritatea sa;
 - (c) cu acordul prealabil scris al părții care furnizează informațiile confidențiale, partea care le primește poate disemina aceste informații pe scară mai largă decât îi permite litera (b). Părțile cooperează pentru stabilirea procedurilor de cerere și de obținere a acordului prealabil scris necesar pentru diseminarea pe scară mai largă, iar fiecare parte acordă acest acord în măsura în care îi permit propriile politici, reglementările și legile interne;
 - (d) informațiile confidențiale nedocumentare sau alte informații confidențiale furnizate în cursul seminariilor sau al altor reuniuni ale reprezentanților părților, organizate în temeiul prezentului acord, sau informațiile care rezultă din afectarea de personal, din utilizarea facilităților sau din acțiuni indirecte trebuie să rămână confidențiale, în cazul în care destinatarul respectivelor informații confidențiale sau privilegiate a fost informat cu privire la caracterul confidențial al acestor informații înainte ca ele să fie comunicate, în conformitate cu litera (a);
 - (e) fiecare parte se asigură că informațiile confidențiale pe care le obține în conformitate cu literele (a) și (d) vor fi protejate astfel cum este prevăzut în prezentul acord. În cazul în care una din părți constată că se va afla sau este susceptibilă să se afle în incapacitatea de a se conforma dispozițiilor de la literele (a) și (d) privind nedifuzarea informațiilor, informează imediat cealaltă parte asupra acestui lucru. În acest caz, părțile se consultă cu privire la măsurile pe care să le adopte.
-

ANEXA B

NORME FINANCIARE CARE REGLEMENTEAZĂ CONTRIBUȚIA ELVEȚIEI PREVĂZUTĂ LA ARTICOLUL 5 DIN PREZENTUL ACORD**I. Fixarea participării financiare**

1. Comisia transmite Elveției, în cel mai scurt timp posibil și cel mai târziu la data de 1 septembrie a fiecărui exercițiu financiar, următoarele informații însoțite de documentația corespunzătoare:
 - (a) valoarea creditelor de angajament, în situația cheltuielilor din proiectul preliminar de buget al Uniunii Europene pentru cele două programe-cadru;
 - (b) valoarea estimativă a contribuțiilor rezultată din proiectul preliminar de buget, corespunzătoare participării Elveției la cele două programe-cadru. Cu toate acestea, pentru a facilita procedurile bugetare interne, serviciile Comisiei vor furniza valorile estimative corespunzătoare până la data de 30 mai a fiecărui an.
2. Îndată după adoptarea definitivă a bugetului general, Comisia transmite Elveției valorile menționate mai sus din situația cheltuielilor corespunzătoare participării Elveției.

II. Modalități de plată

1. Comisia lansează, în iunie și noiembrie în fiecare exercițiu financiar, o cerere de fonduri către Elveția, corespunzătoare contribuției sale în temeiul prezentului acord. Aceste cereri de fonduri corespund plății a șase doispzecimi din contribuția Elveției pentru fiecare cerere de fonduri, în termen de 30 de zile de la primirea cererii de fonduri respective. Cu toate acestea, în ultimul an de execuție a celor două programe-cadru, valoarea totală a contribuției Elveției se plătește în termen de 30 de zile de la primirea cererii de fonduri.
2. Contribuțiile Elveției sunt exprimate și plătite în euro.
3. Elveția își achită contribuția în temeiul prezentului acord în conformitate cu termenele de la alineatul (1). Orice întârziere de plată conduce la plata unei dobânzi la o rată a dobânzii egală cu rata interbancară oferită pentru o lună (EURIBOR) care figurează la pagina 248 din „Telerate”. Această dobândă crește cu 1,5 puncte procentuale pentru fiecare lună de întârziere. Dobânda crescută se aplică întregii perioade de întârziere. Cu toate acestea, dobânda se plătește numai în cazul în care contribuția este plătită după mai mult de treizeci de zile de la termenele prevăzute la punctul 1.
4. Cheltuielile de deplasare ale reprezentanților și experților elvețieni ocazionate de participarea acestora la lucrările comitetelor de cercetare, precum și cele ocazionate de punerea în aplicare a celor două programe-cadru se rambursează de către Comisie pe aceeași bază și în conformitate cu procedurile în vigoare pentru reprezentanții și experții statelor membre ale Comunităților.

III. Condiții de punere în aplicare

1. Contribuția financiară a Elveției la cele două programe-cadru în conformitate cu articolul 5 din prezentul acord rămâne în mod normal neschimbată pentru exercițiul financiar în cauză.
2. La închiderea conturilor legate de fiecare exercițiu financiar (n), în cadrul stabilirii contului de venituri și cheltuieli, Comisia regularizează conturile legate de participarea Elveției, luând în considerare modificările care au intervenit, fie prin transfer, dezangajări, reportări, fie prin bugetele suplimentare și rectificative din cursul exercițiului financiar.

Această regularizare se efectuează la momentul primei plăți pentru anul $n + 1$. Cu toate acestea, regularizarea finală se efectuează cel târziu în luna iulie a celui de-al patrulea an de la încheierea celor două programe-cadru. Plățile efectuate de Elveția sunt creditate la programele comunitare ca venituri la buget alocate liniei bugetare corespunzătoare în situația veniturilor la bugetul general al Uniunii Europene.

IV. Informarea

1. Până la data de 31 mai a fiecărui exercițiu financiar ($n + 1$), situația creditelor celor două programe-cadru corespunzătoare exercițiului financiar precedent (n) se întocmește și se transmite Elveției spre informare, în conformitate cu formatul contului venituri și cheltuieli al Comisiei.
2. Comisia comunică Elveției statisticile și orice alte date financiare cu caracter general referitoare la implementarea celor două programe-cadru care sunt puse la dispoziția statelor membre.

ANEXA C

CONTROLUL FINANCIAR AL PARTICIPAȚIILOR ELVEȚIENE LA PROGRAMELE COMUNITARE PREVĂZUTE DE PREZENTUL ACORD**I. Comunicarea directă**

Comisia comunică direct cu participanții la al șaptelea Program-cadru al CE și la al șaptelea Program-cadru al Euratom stabiliți în Elveția și cu subcontractanții lor. Aceste persoane pot transmite direct Comisiei toate informațiile și documentația relevantă, pe care sunt obligate să le comunice în temeiul instrumentelor prevăzute de prezentul acord și al contractelor și/sau acordurilor de finanțare încheiate în vederea implementării lor.

II. Audit

1. În conformitate cu Regulamentul (CE, Euratom) nr. 1605/2002 al Consiliului ⁽¹⁾, modificat prin Regulamentul (CE, Euratom) nr. 1995/2006 al Consiliului ⁽²⁾ și cu Regulamentul (CE, Euratom) nr. 2342/2002 al Comisiei ⁽³⁾, modificat prin Regulamentul (CE, Euratom) nr. 1248/2006 ⁽⁴⁾ din 7 august 2006, precum și cu celelalte norme prevăzute de prezentul acord, contractele și/sau acordurile de finanțare încheiate cu participanții la program stabiliți în Elveția pot prevedea efectuarea, în orice moment, a unor audituri științifice, financiare, tehnice sau de alt tip la sediile participanților sau a subcontractanților acestora de către agenți ai Comisiei sau de către alte persoane mandatate de Comisie.
2. Agenții Comisiei sau celelalte persoane mandatate de Comisie au acces corespunzător la locații, lucrări și documente și la toate informațiile necesare, inclusiv în format electronic, pentru a efectua aceste audituri. Dreptul de acces este inclus în mod explicit în contractele și/sau acordurile de finanțare încheiate pentru implementarea instrumentelor prevăzute de prezentul acord.
3. Curtea de Conturi Europeană dispune de aceleași drepturi ca și Comisia.
4. Auditurile pot fi efectuate după expirarea celui de-al șaptelea Program-cadru al CE, a celui de-al șaptelea Program-cadru al Euratom sau a prezentului acord, în conformitate cu condițiile stabilite de contractele și/sau acordurile de finanțare în cauză.
5. Oficiul Federal Elvețian de Audit este informat în prealabil cu privire la auditurile efectuate pe teritoriul elvețian. Această informare nu reprezintă, din punct de vedere juridic, o condiție prealabilă pentru efectuarea unor astfel de audituri.

III. Controale la fața locului

1. În cadrul prezentului acord, Comisia (OLAF) este autorizată să efectueze controale și verificări la fața locului pe teritoriul elvețian, în conformitate cu termenii și condițiile prevăzute de Regulamentul (Euratom, CE) nr. 2185/96 al Consiliului ⁽⁵⁾ și Regulamentul (CE) nr. 1073/1999 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽⁶⁾.
2. Controalele și verificările la fața locului sunt pregătite și efectuate de către Comisie în strânsă colaborare cu Oficiul Federal Elvețian de Audit sau cu celelalte autorități elvețiene competente desemnate de Oficiul Federal Elvețian de Audit, care sunt informate în timp util cu privire la obiectul, scopul și temeiul juridic al controalelor și verificărilor, astfel încât să poată pune la dispoziție sprijinul necesar. În acest scop, oficialii autorităților elvețiene competente pot participa la controale și verificări la fața locului.
3. În cazul în care autoritățile elvețiene solicită acest lucru, controalele și verificările la fața locului pot fi efectuate în comun de către Comisie și acestea.
4. În cazul în care participanții la al șaptelea Program-cadru al CE și al șaptelea Program-cadru al Euratom se opun unui control sau unei verificări la fața locului, autoritățile elvețiene acordă inspectorilor Comisiei, în conformitate cu normele naționale, asistența necesară pentru ca aceștia să își poată îndeplini misiunea de control și verificare la fața locului.

⁽¹⁾ JO L 248, 16.9.2002, p. 1.

⁽²⁾ JO L 390, 30.12.2006, p. 1.

⁽³⁾ JO L 357, 31.12.2002, p. 1.

⁽⁴⁾ JO L 227, 19.8.2006, p. 3.

⁽⁵⁾ JO L 292, 15.11.1996, p. 2.

⁽⁶⁾ JO L 136, 31.5.1999, p. 1.

5. Comisia informează, în cel mai scurt timp posibil, Oficiul Federal Elvețian de Audit asupra oricărui fapt sau suspiciune legată de o neregulă despre care a luat cunoștință în cursul efectuării controlului sau verificării la fața locului. În orice caz, Comisia este obligată să informeze autoritatea menționată anterior cu privire la rezultatul acestor controale sau verificări.

IV. Informare și consultare

1. În vederea punerii în aplicare corespunzătoare a prezentei anexe, autoritățile elvețiene și comunitare competente fac periodic schimburi de informații și, la cererea uneia din părți, procedează la consultări.
2. Autoritățile elvețiene competente informează Comisia fără întârziere cu privire la orice fapt sau suspiciune de care a luat cunoștință, legată de o neregulă referitoare la încheierea și executarea contractelor și/sau acordurilor de finanțare încheiate în conformitate cu instrumentele prevăzute de prezentul acord.

V. Confidențialitate

Informațiile transmise sau obținute sub orice formă în temeiul prezentei anexe intră în categoria secretului profesional și beneficiază de protecția acordată informațiilor similare de dreptul elvețian și de dispozițiile corespunzătoare aplicabile instituțiilor comunitare. Aceste informații nu pot fi comunicate altor persoane decât cele din cadrul instituțiilor comunitare sau din statele membre sau Elveția, care trebuie să le cunoască, prin natura funcțiilor lor, și nici nu pot fi utilizate în alte scopuri decât pentru a asigura protecția eficientă a intereselor financiare ale părților.

VI. Măsuri administrative și sancțiuni

Fără a aduce atingere aplicării dreptului penal elvețian, Comisia poate aplica măsuri administrative și sancțiuni în conformitate cu Regulamentul (CE, Euratom) nr. 1605/2002, modificat prin Regulamentul (CE, Euratom) nr. 1995/2006, cu Regulamentul (CE, Euratom) nr. 2342/2002, modificat prin Regulamentul (CE, Euratom) nr. 1248/2006, și cu Regulamentul (CE, Euratom) nr. 2988/95 al Consiliului din 18 decembrie 1995 privind protecția intereselor financiare ale Comunităților Europene ⁽¹⁾.

VII. Recuperarea creanțelor și executarea silită

Deciziile adoptate de Comisie în temeiul celui de-al șaptelea Program-cadru în domeniul de aplicare al prezentului acord care impun o obligație pecuniară asupra altor persoane decât statele, constituie titlu executoriu în Elveția. Ordinul de executare silită este eliberat, fără alt control decât verificarea autenticității titlului, de către autoritatea desemnată de guvernul elvețian, care informează Comisia în consecință. Executarea silită se efectuează în conformitate cu normele de procedură elvețiene. Legalitatea deciziei care constituie titlu executoriu este supusă controlului Curții de Justiție a Comunităților Europene. Hotărârile Curții de Justiție a Comunităților Europene pronunțate în temeiul unei clauze compromisorii înscrise într-un contract în temeiul celui de-al șaptelea Program-cadru al CE și al celui de-al șaptelea Program-cadru al Euratom constituie titlu executoriu în aceleași condiții.

⁽¹⁾ JO L 312, 23.12.1995, p. 1.

ACT FINAL

Plenipotențiarii

COMUNITĂȚII EUROPENE

și

CONFEDERAȚIEI ELVEȚIENE,

reuniți la Luxemburg la douăzeci și cinci iunie două mii șapte în vederea semnării Acordului de cooperare științifică și tehnologică dintre Comunitatea Europeană și Comunitatea Europeană a Energiei Atomice, pe de o parte, și Confederația Elvețiană, pe de altă parte, adoptă următoarea declarație comună, care este anexată la Actul Final:

Declarația comună a părților contractante privind un dialog strâns în vederea punerii în aplicare a articolelor 169 și 171 din Tratatul CE.

Aceștia au luat act, totodată, de următoarele declarații, care sunt anexate la prezentul act final:

Declarația Consiliului privind participarea elvețiană la comitete.

Declarația Comunităților privind tratamentul aplicat în Elveția cercetătorilor din UE în temeiul prezentului acord.

Declarația comună a părților contractante privind un dialog strâns în vederea stabilirii unor noi structuri de implementare prevăzute la articolele 169 și 171 din Tratatul CE

Cele două părți declară că, în vederea unei implementări corecte a articolului 2 punctul 1 din prezentul acord, Confederația Elvețiană va fi informată la timp, în mod corespunzător, cu privire la activitățile pregătitoare cu privire la structurile prevăzute de articolele 169 și/sau 171 din Tratatul CE care urmează să fie puse în aplicare în temeiul celui de-al șaptelea Program-cadru al CE și al celui de-al șaptelea Program-cadru al Euratom.

Declarația Consiliului privind participarea Elveției la comitete

Consiliul convine că reprezentanții Elveției pot participa la reuniuni în calitate de observatori, în măsura în care subiectul acestora îi vizează, în cadrul:

- tuturor comitetelor înființate în temeiul celui de-al șaptelea Program-cadru al CE și al celui de-al șaptelea Program-cadru al Euratom, inclusiv Comitetul pentru cercetare științifică și tehnică (CREST);
- Consiliului de Administrație al Centrului Comun de Cercetare.

Reprezentanții Elveției nu vor fi prezenți la momentul votului în aceste comitete.

Declarația Comunităților privind tratamentul aplicat în Elveția cercetătorilor din UE în temeiul prezentului acord

Comunitățile doresc ca Elveția, în măsura în care aplică un prag maxim pentru numărul de permise de rezidență pentru cetățenii din oricare dintre statele membre ale Uniunii Europene, să nu ia în considerare la calcularea pragului maxim în cauză permisele de rezidență emise pentru participarea cercetătorilor. Comunitățile doresc, totodată, ca cercetătorii care participă la proiecte și care sunt angajați ai Centrului Comun de Cercetare al Comunităților să poată beneficia, de asemenea de prevederile articolului 12 alineatul (3) din Acordul de cooperare între Euratom și Confederația Elvețiană în domeniul fuziunii termonucleare controlate și al fizicii plasmei (JO L 242/1, 4.9.1978).

Declarația Guvernului Elveției

Guvernul Elveției consideră că Declarația Comunităților privind tratamentul aplicat în Elveția cercetătorilor din UE în temeiul prezentului acord nu aduce atingere drepturilor și obligațiilor părților contractante în temeiul prezentului acord și al ordinii juridice elvețiene.
